

**“The Kingdom in All its
Glory”**

**“Het Koninkrijk in al zijn
glorie”**

*(Deze manuscripten zijn gemaakt aan de hand van
bandopnames van Alan Vincents onderwijs over het Koninkrijk
in al zijn glorie, gesproken in Graz, Oostenrijk in 2002)*

Copyright © 2001 Alan Vincent

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, bandapparatuur of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Alan en Eileen Vincent.

Introductie.....	3
Onderzoek naar het Koninkrijk in het Nieuwe Testament	6
Het Koninkrijk in de vier evangeliën.....	9
De Zaligsprekingen.....	10
Jezus begint het Koninkrijk te demonstreren	14
Jezus kwam om “iets” te grondvesten	15
De U en HUN categorieën.....	16
De sleutels van het Koninkrijk	19
De kracht van twee	20
De openbaring van Gods Vaderschap & het Koninkrijk.....	22
Binnengaan als zonen	25
Bidden en leven als een zoon in het Koninkrijk.....	26

Introductie

Honderden jaren geloofde de kerk dat er niets gedaan kon worden aan het Koninkrijk van God totdat Jezus lichamelijk zou terugkeren. De duivel zou daardoor sterker en sterker worden en de kerk zwakker en zwakker. De duivel zou zover komen dat hij op het punt kwam om de gehele aarde over te nemen. En juist voordat hij alles ging veroveren en vernietigen, zou Jezus met een reddingsoperatie komen om de kerk te redden die bijna teniet was gedaan. Dat werd de laatste 200 jaar door de kerk geloofd.

Toen ik in de enige kerk te Bombay, India, was in 1965, was daar een kleine Baptistengemeente bestaande uit vijf mensen. Niemand van hen was gered. De enige reden waarom zij naar de kerk kwamen, was de kostbaarheid van het gebouw. Er waren twee families en elk van hen wilde dat de ander weg zou gaan om het bezit in handen te krijgen. Ze vochten de zaak tot in de rechtbanken uit om het wettelijk recht van bezit te verkrijgen. Kunt u zich voorstellen wat voor bedroevende situatie dat was? In wanhoop werd ik gedreven om God de heilige Geest te zoeken. In tegenspraak met mijn evangelische opvoeding werd ik gedoopt in de heilige Geest. Vanwege die ervaring vonden verschillende gebeurtenissen plaats. Ik begon in tongen te spreken. Tot op de dag van vandaag kan ik er geen touw aan vastknopen. Ik bevat de vreemde uiting nog steeds niet. Maar als ik doe wat de Bijbel mij voorhoudt, en dat is het frequente gebruik ervan, dan gebeurt er iets in mijn geest. Ik ga geestelijk dieper en dieper. God kan die geestelijke diepgang gebruiken voor zijn eigen tegenwoordigheid en glorie. Dus ben ik er niet mee gestopt. Ik bid meer in tongen dan ik ooit gedaan heb. Ik heb de kracht ontdekt van deze mysterieuze gave.

Het tweede dat met mij gebeurde was dit. Het was niet een visioen, maar een verandering in mijn geestelijk begrip. Ik geloofde altijd de theologie, maar zag het niet noodzakelijk geestelijk. Ik zag de kracht, glorie en de autoriteit van de verrezen Christus. De Geest toonde mij de grote triomf van de overwinning die Jezus tot stand had gebracht aan het kruis. Plotseling zag ik alles ver beneden Hem gesteld en Hij er mijlenver boven. Net zo belangrijk zag ik ook dat ik één met Hem was in zijn opstandingskracht. Tot die tijd kon ik door de hele stad Bombay wandelen, kijkend naar alle activiteit van demonen en denken: “Wat een verschrikkelijke, donkere, demonische stad is dit eigenlijk.” Ik kon de activiteit overal waarnemen. En onze kerk was het enige lichtpuntje in de hele stad. Maar toen deze openbaring kwam, veranderde alles. Ik begon in te zien dat het niet de duivel is die sterk was, maar Jezus, die sterk is! Ik begon verontwaardigd te worden dat Hij niet meer werd verheerlijkt als zou moeten in mijn stad. Het begon tot mij door te dringen dat de Geest een nietig persoon als ik kon gebruiken om de stad te veranderen. Dus begon ik samen te werken met God de heilige Geest.

Toen gebeurde er nog iets. Ik ontmoette eens een man met een Amerikaans accent. Ik kende hem niet. En ik had hem nog nooit eerder ontmoet. Hij stond op een keer te kloppen aan de deur van mijn kantoor in de kerk. Hij zei: “God heeft mij over de wereld gezonden om tot leiders te spreken.” Hij droeg een tas in zijn hand gevuld met boeken. Hij zei: “Dit is de boodschap van God: je moet het Koninkrijk zoeken, je moet geloven in het Koninkrijk, je moet het Koninkrijk prediken, en je moet het Koninkrijk uitbreiden. Dan zul je de heerlijkheid van God in je stad zien verschijnen.” Hij overhandigde mij een boek geschreven door een man die zijn leven als zendeling gaf in India. Zijn naam is Dr. E. Stanley Jones. Hij schreef het boek jaren en jaren geleden met de titel “Het onwankelbare Koninkrijk en de Onveranderlijke Persoon”. Hij gaf mij het boek en voegde eraan toe dat ik het moest lezen, geloven en prediken. Toen was hij plotseling bij de deur weg en verdwenen. Het resultaat was een

verandering bij mij. Ik begon het Koninkrijk te ontwaren. Ik ontving begrip t.a.v. het Koninkrijk. Ik begon over het Koninkrijk te prediken. Anderen gingen meedoen en tezamen zorgden we voor een krachtige doorbraak van het Koninkrijk.

Het eerste wat er gebeurde was dat onze kerk veranderde in een levende, krachtige en effectieve gemeente. Wonderen werden in de kerk heel gewoon. Door demonen bezette gekke mensen kwamen onze diensten binnengerend. Ik bestrafte hen in de naam van Jezus, waarna ze neervielen in het gangpad van de gemeente. De demonen kwamen eruit, waarna die mensen heerlijk werd bevrijd en veranderd. Dat gebeurde allemaal in wat eens de Baptistengemeente was. Het was niet langer een gerespecteerde, maar veeleer een Bijbelse gemeente geworden. Wilt u een gerespecteerde gemeente hebben of een meer Bijbelse? Wat is belangrijker? Het was erg gemakkelijk om te stoppen op het punt van een levende kerk die een groot succes was. We zouden andere kerken kunnen gaan bezoeken om uit te leggen hoe God ons gezegend had. Maar God toonde mij iets: God was niet tevreden met een levende kerk in een gedemoniseerde stad! Hij wilde de stad. Hij toonde mij dat de in bezitneming van een stad met 5 miljoen inwoners niet te moeilijk voor Hem was.

Zeven jaar later verliet ik de kerk om nieuwe gemeentes te stichten in totaal heidense gebieden in de stad. Het meest gedemoniseerde en duistere deel van de stad was het katholieke gebied. Het stond bekend vanwege het feit dat de meeste misdadigers en dronkaards van de stad hieruit afkomstig waren. Er leefden meer dan 1 miljoen mensen. God zei: "Ga en begin daar!" We plantten er een gemeente. We zagen veertig mensen verlost worden met enkele verschrikkelijke achtergronden. Het was niet een plotselinge instant verandering. God trainde ons voor oorlogvoering. Elk één van deze veertig was een wonder van bevrijding en verandering. Maar toen kwam de demonische macht die het gebied in handen had in opstand. We werden op alle mogelijke manieren aangevallen. De kerk ging van veertig naar acht leden. De katholieke kerk kwam scherp in het geweer door mensen te waarschuwen niet in onze buurt te komen omdat we een gevaarlijke sekte waren. De burgerlijke autoriteiten werden opgehitst, waardoor ze alles in het werk stelden om ons uit het land te krijgen. Eileen en ik werden lichamelijk aangevallen door demonen. We gingen door elk soort bizarre ervaring die je je maar voor kunt stellen. Maar op de een of andere manier werden mijn vrouw en ik voorzien van genade om niet op te geven en te blijven.

Op een woensdagavond, juist toen we een strijdlustige lofprijsavond hadden (iets wat in die tijd niet bepaald paste bij onze omstandigheden) voelde ik mij lichamelijk niet in orde. Ik was depressief en wilde ermee stoppen. Niets trok mij meer aan, niets waar ik nog vreugde aan beleefde. We hielden vast aan onze toewijding om God gehoorzaam te blijven en te doen wat Hij ons op zou dragen. Onze omstandigheden maakten op generlei wijze duidelijk dat Jezus Christus Heer was. Maar het Woord zei dat Hij dat was en onze geesten wisten dat Hij de zegevierende overwinnaar was aan het kruis. Dus riepen we deze waarheden tegen de muren van oppositie hoewel het totale nonsens leek die niets teweeg bracht. Bovendien waren er geen honderden mensen, maar precies twee. En je zult in de Bijbel vinden dat twee inderdaad genoeg is. Het is beter om met twintig man te zijn. Het is heerlijk om met tweehonderd man te zijn, maar het is niet noodzakelijk. Twee is genoeg! Laat dat diep in je geest doordringen: twee is genoeg!

Nu wisten we niets van geestelijke oorlogvoering. Niemand die er in die tijd een openbaring over had. Er waren geen boeken of bandjes voorhanden of conferenties die je kon bezoeken, omdat niemand, zover wij wisten, hiermee bezig was. Maar de heilige Geest weet alles van geestelijke oorlogvoering af. Als je precies doet wat Hij opdraagt, zul je succesvol zijn. Op een woensdagavond gingen we flink tekeer tegen de demonische machten in Bombay. Het was in

onze kleine samenkomstkamer. Alles wat ik erover kan zeggen, is dat er iets in de geestelijke gewesten opensprong. Het was april 1972. Ik kan u zelfs de datum geven: de 25ste. De daarop volgende zondag gebeurde er iets. Mensen keerden terug naar de kerk. Toen kreeg mijn vrouw plotseling weeën vanwege het derde kind dat op komst was, David. Het leek op een ramp, maar het was Gods plan. Ze kreeg de weeën te vroeg. We verwachtten het nog niet. We hadden gepland om naar een fraai zendingshospitaal te gaan bij al onze lieve christenvrienden, zodat onze baby geboren zou worden in de heerlijke atmosfeer van christelijke liefde. In plaats daarvan, zagen wij ons genoodzaakt naar de eerste hulp te gaan van het dichtstbijzijnde katholieke ziekenhuis. Toen Eileen daar aan het bevallen was, begon zij te getuigen tot de nonnen die haar hielpen. David werd in minder dan 45 minuten geboren, maar zij sprak meer dan twee uur met hen. Dat resulteerde in het leggen van het zaad dat een honger opwekte naar God. Het betrof hier een kleine handeling van gehoorzaamheid, de test om getrouw te zijn in het kleine. Weet u wat God hiermee kan doen?

Ze nodigden mij uit om wat Bijbelstudies voor te bereiden voor het Pinksterfeest dat over zes weken zou plaatsvinden. Andere hongerige nonnen kwamen en traden tot de groep toe. Het was geen grote groep, slechts 15 tot 20 mensen. Toen, geheel volgens de kerkelijke jaarkalender, kwam God en viel op de 12 nonnen die tezamen waren. Ze werden gered en gedoopt in de heilige Geest. God begon een beweging. Vier jaar later waren er meer dan 100.000 gered, gevuld met de heilige Geest, die erop uittrokken als krachtige getuigen in de stad Bombay. In die vier jaar plantten we 260 nieuwe kerken. Op dit moment, nu ik er zal terugkeren, zijn er tussen de 3000 en 5000 kerken. Honderden worden elke maand gered. Het betreft voornamelijk Hindoes en enkele Moslims. Honderden machtige leiders zijn getraind om door het land te trekken en het Koninkrijk in andere landen van de wereld te prediken.

Toen God mij begon te tonen wat de Schriften werkelijk zeggen, begon ik mij te realiseren dat ik mij moest ontdoen van veel wat ik eerder geleerd had om nieuwe en meer accurate dingen te ontvangen die God mij wilde geven. Ik wil dat je jezelf opent om te horen wat de Geest van God tot je zegt. Steeds weer, als we hier doorheen gaan, zul je de boodschap terugvinden dat *twee genoeg is*. Dat is een weerkerend thema. Dus als er twee van jullie zijn, dan is er genoeg Koninkrijkskracht beschikbaar. Als deze op de juiste wijze wordt vrijgezet, dan zal dat de plaats gaan veranderen waar je woont. Amen! Ik leer je geen theorie. Ik leer je wat ik zelf ervaren heb. Waar ik ook heenging, geloofde ik altijd dat onze steden in bezit genomen konden worden voor onze Here Jezus!

Onderzoek naar het Koninkrijk in het Nieuwe Testament

Ik wil dat je inziet welke voorrang de schrijvers en sprekers geven aan het Koninkrijk. In Mattheüs 3 begint Johannes de Doper zijn werk. De eerste woorden uit zijn mond waren: *“Kom tot inkeer, want het Koninkrijk van de hemel is nabij.”* (NBV) Zo begint hij zijn bediening met de proclamatie van het Koninkrijk. Dan claimt hij in vers 11 het in vervulling gaan van wat Jesaja profeteerde en concludeerde: *“Ik doop jullie met water ten teken van jullie nieuwe leven, maar na mij komt iemand die meer vermag dan ik; ik ben zelfs niet goed genoeg om zijn sandalen voor Hem te dragen. Hij zal jullie dopen met de heilige Geest en met vuur.”*

Er zijn twee dingen die in het oog springen in deze eerste weinige woorden over het Koninkrijk. Het eerste is de oproep tot bekering. Iemand kan niet prediken over het Koninkrijk zonder het onderwerp van bekering te berde te brengen. Een van de eerste vragen die moet worden gesteld, is deze: Wat is de kern en de essentie van bekering? Merk op dat doorheen het gehele Nieuwe Testament weinig gesproken wordt over de vergeving van zonden. Ik zeg dat met opzet om een schokeffect teweeg te brengen. Ik wil je ermee confronteren, opdat je opnieuw gaat nadenken over het hele onderwerp van het prediken van het evangelie. De vergeving van zonden wordt vermeld als een consequentie van iets anders. Het belangrijkste is het Koninkrijk! Voor hen die het Koninkrijk binnenkomen, kan vergeving van zonden geschonken worden. Bekering heeft weinig te maken met berouw over zonden. Bekering heeft te maken met een totale verandering van gedachten over de wijze van leven. Als we niet klaarkomen met dit fundamentele standpunt, dan is het onmogelijk zonden aan te pakken.

Het betreft hier het fundamentele kernvraagstuk tussen God en de mens. Het is de boodschap waarmee God Johannes uitzond om te prediken. Het Koninkrijk der hemelen komt eraan! Bekeer je! En als je tot bekering bent gekomen, is het mogelijk voor God om je zonden te vergeven. Vanaf dat moment zul je bekrachtigd zijn door Iemand! Niet iets, maar Iemand. Deze Iemand is de heilige Geest. Hij zal komen en het roer in handen nemen om je tot een menselijk instrument te maken om een krachtige doorbraak van het Koninkrijk tot stand te brengen. Daar gaat het bij bekering om. Je moet eerst inzien hoe verkeerd het is om een leven te leven waarin zelf beslissingen genomen worden over het eigen leven. Wat er verkeerd aan mij is, is dat ik zelf het roer in handen heb van mijn leven. Dat is het fundamentele probleem. Het lijkt op het besturen van een auto. Terwijl ik op de bestuurdersplaats zit, zeg ik: “Ik heb het volkomen recht om *Mijn* auto te rijden waarheen *Ik* maar wil.” Het probleem is dat iedereen die dit zegt een slechte bestuurder is. Het draait erop uit dat je verward raakt in ongelukken, waarna je bijzonder ontstemd zal zijn vanwege de deuken in en schade aan je mooie auto. Je weet dat er iets mis is, maar bent niet bereid om het probleem bij de wortel aan te pakken.

Dat is nu precies wat vele mensen doen. Ze gaan naar een expert en zeggen: “Kijk, ik heb een probleem. Kun je alsjeblieft meekomen en plaatsnemen op de passagiersstoel? Ik zal wel rijden, maar kun jij mij alsjeblieft vertellen wat ik verkeerd doe, zodat ik het kan verbeteren? Vele mensen doen dat met God. Ze zeggen: “Jezus, kom alstublieft en help me een beter mens te worden.” Elke religie laat jou met de verantwoordelijkheid zitten om je leven te veranderen. Alles wat je te doen staat is mensen een stelletje regels te geven waarna ze moeten leven, om ze vervolgens in eigen kracht ten uitvoer te laten brengen, terwijl je weet dat niemand de kracht heeft om dat te doen. Of je nu Moslim, Jood, Hindoe of Christen bent, maakt niet uit. Niemand kan leven naar eigen maatstaven wat betreft de wijze waarop hij of zij zich wil

gedragen. Terwijl de bestuurder de leiding heeft over de auto, gebeurt er iets met hem, waardoor er een ongeluk komt. Hij zegt: “Help mij om een betere bestuurder te worden! Geef aan wat ik verkeerd doe. Vertel me wat ik moet veranderen.” Vele mensen roepen het uit tot God, hoe ze die god ook noemen, om hen te helpen het leven te veranderen. Ze gaan naar psychiaters, dokters, goeroes en zelfs voorgangers.

Stel je voor dat jij je momenteel in die situatie bevindt. De expert rijdt met je mee, terwijl hij het aan alle kanten uitzweet. We verlaten de auto, terwijl hij naar je toeloopt en zegt: “Ik speel open kaart met jou. Het probleem met je rijstijl ben JIJ! Er is geen enkele manier om jou te veranderen in een goede bestuurder.” En dat zegt God nu ook tot ons: “Jij bent het probleem.” Ik ben niet hier om van jou een beter persoon maken. Deze geschetste denkwijze wordt in veel evangelieprediking en pastorale zorg in de kerk gebruikt: “O, Heer, help mij om een beter persoon te zijn.” God heeft geen enkele intentie om dat te doen. Hij heeft slechts één plan voor jou, en dat is jou totaal te doden, je ik totaal uit te wissen. Wat er gebeurt, is dat de expert op de bestuurderszetel gaat plaatsnemen. Het blijft nog steeds mijn auto, maar ik wordt passagier in mijn eigen voertuig!

De expert zegt tegen mij: “Er zijn twee dingen die je moet weten als je mij de volle controle over je auto geeft. Ten eerste: probeer nooit één van de instrumenten of handels aan te raken. Ten tweede: geef mij het complete gezag, zodat ik kan bepalen waar ik heen wil gaan en welke weg ik zal nemen. Jij wordt compleet passagier in je eigen auto. Als je dat doet dan garandeer ik je twee dingen. Ten eerste wordt het een opwindende rit. Ten tweede kom je veilig op je bestemming aan.” Bekering is nu precies deze verandering van gedachten. Het Bijbelse woord ‘bekering’ bevat dit idee, “een verandering van gedachten die zo radicaal en volkomen is, dat het leidt tot een totale verandering van de wijze waarop je leeft.” Het is een gedachteverandering die leidt tot een handelingsverandering. “Ik verlaat mijn bestuurderszetel en geef God die plaats, zodat ik een passagier wordt in mijn eigen wagen.” Als dit niet letterlijk gebeurt dan heeft die persoon zich nog niet bekeerd. Uitroepen dat je verandering wil is nog geen bekering. Het is een stap die je op weg kan helpen, maar als er geen fundamentele beslissing is gemaakt, is er geen sprake van bekering. **Dat is de wortel en het hart van het Koninkrijk.**

Nu we geluisterd hebben naar deze simpele inleiding, moeten we gaan begrijpen wat het betekent om het evangelie te prediken. Als je doorheen het Nieuwe Testament gaat dan hebben we nooit te maken met een evangelie van vergeving van zonden. Het is het evangelie van het Koninkrijk. Als de verandering van leiding in het leven wordt geaccepteerd, dan kan de oorzaak van de zonde worden gestopt, zodat er geen sprake meer is van een wortel. Als de wortel is doorgehakt, zal de oneindige vrucht van zonde teniet worden gedaan.

Zodra de bekering totaal is, zul je opmerken dat het niet meer moeilijk is om te leven als Jezus. De Geest kan dan komen. Hij kan onze menselijkheid gebruiken, op gelijke wijze zoals Hij de menselijkheid van Jezus gebruikte. In feite zal er geen verschil meer zijn. Jezus vertrouwde niet op zijn goddelijkheid om te doen wat Hij deed. In plaats daarvan, was Hij gezalfd met de heilige Geest en gehoorzaamde de Vader in alles, waarbij Hij aantoonde wat wij in onze menselijkheid kunnen doen wat Hij deed in de Zijne!

In Marcus 1:14,15 staat het begin van Jezus’ werk: *‘Nadat Johannes gevangen was genomen, ging Jezus naar Galilea, waar Hij Gods goede nieuws verkondigde.’* Dat nieuws betrof het Koninkrijk van God. Dit was wat Hij zei: “De tijd is aangebroken, het Koninkrijk van God is nabij: kom tot inkeer en hecht geloof aan dit goede nieuws.” Wat je hier nodig hebt, is het inzien van deze kleine toevoeging. Het is dezelfde boodschap: de oproep tot bekering. En je

moet komen tot het punt dat je gaat geloven dat het eigenlijk goed is om geen eigen rechten meer te hebben. Het is heel gemakkelijk om zeggen of het Koninkrijk is gekomen. Stel jezelf de volgende simpele vragen en probeer ze oprecht te beantwoorden:

- Wie neemt de beslissingen in jou leven?
- Wie beslist wat je iedere dag gaat doen?
- Waarom leef je waar je nu woont?
- Plaatste jij jezelf daar of was het op aanwijzing van Jezus?
- Waarom verkoos je de carrière die je nu hebt? Heb jij dat besloten of Jezus?
- Wat doe je met je tijd? Heeft God de beschikking over jouw tijd of bepaal jij die?
- Wat doe je met je geld? Niet met je tienden, maar met de andere 90% die je over houdt? Je kan zeggen: "Dat is mijn geld. Ik mag met mijn geld doen wat ik wil." Nee, dat kun je niet. Het is Zijn geld.

De persoon die werkelijk het Koninkrijk heeft gezien, geeft met vreugde de touwtjes in handen van Jezus op elk zojuist genoemd terrein. Dat is veranderd leven. Ik kan oprecht zeggen dat ik sinds de dag van mijn bekering altijd geleefd heb op plaatsen die Jezus voor mij had. Ik verhuisde als Hij mij dat zei. Het maakte mij niet uit of ik de plaats nu leuk vond of niet. Ik reageerde niet op wat andere mensen zeiden als ze probeerden om mij weg te krijgen of te laten blijven. Wie zo leeft, krijgt een belofte van Jezus: "Als Ik je ergens mag plaatsen, zul je vruchtbaar zijn en je vrucht zal blijven." Het is niet omdat ik zo fantastisch, geweldig of slim ben, maar omdat het verbazend is wat God kan doen met gehoorzame nietsnutten. Het is ook verbazend hoe weinig God kan doen met bijzonder getalenteerde en begaafde mensen die Hem niet willen gehoorzamen. Jezus zei: "Ik ben gekomen om het evangelie van het Koninkrijk te prediken. Ik kwam niet om de vergeving van zonden te prediken. Dat is een nevenzaak. Waar het werkelijk om gaat, is: Krijg Ik toestemming om jouw leven totaal te regeren?" Dat is het punt. Als jij "ja" zegt, dan zul je je moeten bekeren van zelfbestuur en gaan bewegen onder Gods leiding, Jezus' leiding. Geloof maar dat dit het beste is.

Ik ging door verschillende fases heen. Ik wist dat ik dit moest doen, omdat het Bijbels is. Maar ik was er niet zeker van of het altijd de beste manier van leven was. Heb je God eenmaal ontmoet, dan moet je Hem gehoorzamen. Je moet ervan overtuigd raken dat dit goed is en de beste levenswijze, zelfs als de omstandigheden twijfels laten rijzen. Dus leefde ik in gehoorzaamheid, omdat ik wist dat Hij gelijk had, niet omdat ik er in het bijzonder van genoot. Nadat ik verschillende jaren op deze wijze had geleefd, ging ik naar een volgende fase. Ik realiseerde mij dat het meest verschrikkelijke dat mij kon overkomen wel was dat mijn eigen wil weer de boventoon ging voeren in alles. Ik werd beangst dat ik zelf weer het heft in handen zou nemen. Het is mijn grootste zorg. Ik wil geen dag verknoeien door *mijn* leven op *mijn* wijze te leven.

Jezus vertelde Nicodemus, de leraar van Israël, dat het eerste doel moet zijn om wedergeboren te worden. Jezus spreekt hier totaal niet over de vergeving van zonden. Hij praat ook niet over de redding, het gaan naar de hemel of het ontsnappen aan de hel. Deze zaken worden helemaal niet vermeld. Hij zegt in 3:3: "Waarachtig, Ik verzeker u: *alleen wie opnieuw wordt geboren, kan het Koninkrijk van God zien.*" En opnieuw in vers 5: "Waarachtig, Ik verzeker u: *niemand kan het Koninkrijk van God binnengaan, tenzij hij geboren wordt uit water en geest.*" Dus wedergeboren worden heeft te maken met het ontwaren en binnengaan van het Koninkrijk van God, niet met de vergeving van mijn zonden. Het was een behoorlijke schok voor mij toen ik dat inzag. Ik predikte het evangelie van het Koninkrijk al vele jaren op verkeerde wijze. De wedergeboorte is de wijze waarop ik het Koninkrijk binnenkom, niet de wijze waarop ik ontsnap aan de hel. Als we vervolgen zul je dit telkens opnieuw tegenkomen.

Het Koninkrijk in de vier evangeliën

Ik wil nu naar de vier evangeliën kijken. We gaan een paar feiten in ogenschouw nemen. Als je wilt verdiepen in het evangelie dat het meest gaat over het Koninkrijk, dan moet je naar het evangelie naar Matthéüs. Matthéüs schrijft naar de Joden om hen ervan te overtuigen dat Jezus hun Koning is. Hij noemt het Koninkrijk niet minder dan 57 keer. Hij praat 41 keer over het Koninkrijk der hemelen. Matthéüs is de enige persoon die deze term gebruikt.

Het zou flink wat tijd vergen om in dit evangelie te duiken, maar laten we beginnen met Matthéüs 5. Daar begint Jezus juist aan zijn publieke optreden. Ons wordt verteld in Matthéüs 4:23 dat Jezus het evangelie van het Koninkrijk kwam prediken. Het is niet het evangelie van vergeven zonden, maar het goede nieuws van het Koninkrijk. Matthéüs en Lucas benadrukken beiden dat je het evangelie niet kunt prediken zonder de genezing van zieken en het uitdrijven van demonen. Het is mogelijk deze tekenen te doen om te bewijzen dat het evangelie van het Koninkrijk gepredikt wordt. Er komt geen enkele kerk voor in het Nieuwe Testament die niet werd gesticht op de kracht van tekenen en wonderen en het uitdrijven van demonen. Dus laat mij dit iedereen klip en klaar duidelijk maken: als God geen tekenen en wonderen door jou heen kan doen, als God geen demonen door jou heen uit kan drijven, dan predik je niet het evangelie van het Koninkrijk. Laat deze boodschap diep tot je doordringen en je zult je onherroepelijk in deze bediening gaan begeven. Het vergde mij zeven jaar om dit te realiseren. Ik ontdekte dat het probleem niet de kracht van God was. Het probleem was het ongeloof in Alan Vincent. Toen ik het gewone christelijke ongeloof terzijde schoof, gingen er wonderen gebeuren. Ons Westers Christendom staat bol van verschrikkelijk ongeloof. Als je dat gaat haten zoals God dat haat dan zul je niet meer zo leven. Het voortdurend vertoon van tekenen en wonderen is normaal voor het Koninkrijk. Dus laat je denken opnieuw georiënteerd zijn op de Schriften. Jezus zei: *“Maar als ik door de Geest van God demonen uitdrijf, dan is het Koninkrijk van God bij jullie gekomen.”* (Matthéüs 12:28 - NBV) Hij zei tegen zijn discipelen: *“Genees zieken, wek doden op, maak mensen die aan huidvraat lijden rein en drijf demonen uit. Om niet hebben jullie ontvangen, om niet moeten jullie geven!”* (Matthéüs 10:8 - NBV).

Terug naar Matthéüs 5:1 in de NBV: *‘Toen Hij de mensenmassa zag, ging Hij de berg op. Daar ging Hij zitten met zijn leerlingen om zich heen.’* Het woord voor (neer)zitten in het Grieks is 'kathizo, kath-id'-zo'. Het betekent 'comfortabel neerzitten alsof je het altijd al je plek is geweest'. Het is plaatsnemen op een troon met het doel regering en macht uit te oefenen. Als je door de vier evangeliën gaat, dan zul je steeds aantreffen dat Jezus Zich neerzette voordat Hij onderwees. Hij deed steeds 'kathizo'. Dus sprak Hij als het ware vanaf de troon. Als resultaat daarvan sprak Hij met autoriteit. Hij was niet als de Schriftgeleerden en de Farizeeërs. Jezus sprak met gezag. Toen ik dat inzag, hoorde ik God tot mij zeggen: *“Zo moet ook jij op gelijke wijze doen.”* Dus of je nu een evangelist bent, tenminste in je geest, ga op je troon zitten voordat je begint te onderrichten. Luister naar mij, omdat dit de bediening van het woord totaal verandert. Ik weet dat de woorden die gedurende deze week uit mijn mond komen vele situaties in Europa zullen veranderen. Ik weet dat het arrogant klinkt, maar het is waar. Het gaat er niet om wat ik werkelijk tot je zeg, maar het is wat Gods Geest zegt door mijn mond. Het is Zijn werk.

Merk op waar Jezus begint. Het is het begin van de leer aangaande het Koninkrijk. In onze taal worden dat de Zaligsprekingen genoemd. Het is zijn eerste belangrijke onderwijs. Hij zet de fundamentele leringen en principes van het Koninkrijk uiteen. Het probleem bij veel mensen is dat zij meteen met hoofdstuk 18 willen beginnen zonder eerst de hoofdstukken 5-7 te hebben geabsorbeerd. In hoofdstuk 18 bindt Jezus de strijd aan met machten en krachten en begint Hij

woorden van gezag uit te spreken. Hoofdstuk 6 van de brief aan de Efeziërs gaat over geestelijke oorlogvoering. Maar vóór dit zesde hoofdstuk staan er nog vijf. Vele mensen haasten zich naar hoofdstuk 6 zonder onderwezen te zijn in de eerste vijf hoofdstukken en deze geabsorbeerd te hebben. Het gevolg is dat nederlagen ervaren worden in plaats van overwinningen. In Hebréeën 13 wordt ons verteld dat de kracht van het Koninkrijk elk ander koninkrijk vernietigt. Maar er zijn 12 andere hoofdstukken voorafgaande aan dit laatste hoofdstuk. We moeten door de voorbereidende fases heen om het krachtige leger te worden dat de duivel verslaat zoals God dat wil.

Dus laten we eerst maar eens beginnen aan wat de Zaligsprekingen wordt genoemd. Het gaat daar over zaken die gaan over **ons zijn**. Het zijn de eigenschappen waarvan ons wezen doortrokken moet zijn. Check de opsomming en zie erop toe dat ze jouw deel zijn. Als je een pastoraal leider bent, check dan de lijst om te zien of die eigenschappen bij jouw teamleden aanwezig zijn. Als je geen tijd neemt om deze dingen eigen te maken, dan zul je de demonische krachten in je plaats niet kunnen vernietigen, waardoor ze uiteindelijk je gemeente zullen uiteenrijten. Ik heb dat al meerdere keren zien gebeuren op verschillende plaatsen rond de wereld. Als leiderschapsteams uiteengescheurd worden dan kan ik dat herleiden tot deze schriftgedeelten, waarbij geconstateerd moet worden dat ze niet in praktische zin eigen waren gemaakt door de leden die het team vormden. Ze mogen grote gaven en bekwaamheden hebben, maar dat schrikt de duivel nog niet af. Als er geen gedegen fundament is, dan kan hij ons gemakkelijk aan.

De Zaligsprekingen

1. *"Zalig de armen van geest..."*(Matthéüs 5:3). Dat betekent dat we niet op onszelf moeten vertrouwen, maar dat we in totale afhankelijk op God dienen te vertrouwen. Arme mensen zijn gewoonlijk niet onafhankelijk. Ze zijn niet trots. Ze zijn gewillig om giften te ontvangen zoals hulp van andere mensen, omdat ze niet in staat zijn om voor zichzelf te zorgen. *We moeten tot de erkenning komen dat we bankroet zijn als Gods volheid niet totaal bezit van ons heeft genomen.* We hebben geen middelen van onszelf. Deze moeten, en ik zeg met nadruk *moeten*, van God komen. Dus kijk naar jezelf en vraag jezelf af: "Hoe arm ben ik van geest?" Hoeveel besef je eigenlijk dat je God nodig hebt en dat je ervoor op moet passen om niets zonder Hem te doen?"

Als je dit teweeg kunt brengen in jezelf en bij allen in je team, dan heb je het begin van een team dat de plaats kan veroveren. Jezus had geen enkele vertrouwen in Zichzelf. Hij zei: *"Ik doe niets uit Mijzelf."* (Johannes 8:28) Alles wat Ik doe, doe Ik in 100% afhankelijkheid van de Vader en de heilige Geest. Dat is wat Hij zei. Hij zei in Johannes 15:5: *"Zonder Mij kunt gij niets doen."* Geloof je dat werkelijk? Aan de andere kant zei Hij: *"Indien gij in Mij blijft en mijn woorden in u blijven, vraagt wat gij maar wilt en het zal u geworden."* (Johannes 15:7) Dat lijkt compleet in tegenspraak met elkaar. Als ik de christelijke kerk overzie, in het bijzonder in mijn eigen land, het land dat ik liefheb, de Verenigde Staten, dan is de hele toonzetting van de natie: "Ik kan het doen." Ik heb heel wat bedieningen, vele activiteiten en kerken gezien met problemen. Je kunt precies de vinger leggen op de wortel van het probleem. Ze zijn niet werkelijk arm van geest. Als je arm van geest bent, als je op natuurlijke wijze arm bent, dan heb je geen middelen van jezelf. Maar heb je een rijke weldoener die bereid is om alles te geven wat je nodig hebt, dan zou je toch gek zijn om onafhankelijk te gaan leven. Heb je het door? Het is niet zomaar een Schriftgedeelte of een tekst op de muur. Het is een levensstijl die niet alleen onze hartsgesteldheid diep beïnvloedt, maar ook onze levenswijze. *In Hem zijn alle dingen mogelijk.*

2. *"Zalig zij die treuren, want zij zullen vertroost worden."* (Matthéüs 5:4) Wat betekent dat? Telkens weer tref je in de Schriften, en in het bijzonder onder voorbidders, een treuren aan over de situatie die t.a.v. een natie aangetroffen wordt. Daartoe worden wij opgeroepen. Als ik door de straten van een willekeurige hoofdstad in Europa wandel dan staat het huilen mij nader dan het lachen. Het maakt niet uit welk land het is. Ik wil huilen. Ik denk aan de historische wortels, plaatsen als Duitsland van waaruit de Moraviërs met hun geestelijke gezindheid de toenmalige wereld schudden. Het was de natie van de honderdjarige gebedssamenkomst die de wereld veranderde. Maar als ik door een dal wandel in landelijk Duitsland, dan tref ik daar jonge mensen aan die niet eens weten of ze wel mannelijk of vrouwelijk zijn. Afschuwelijk dat zij dat niet weten! In het betreffende dal zijn bij benadering 12 geestvervulde kerken, maar geen van allen met meer dan 200 leden. In Essen is echter een Satanskerk met meer dan 1500 leden. Je treft deze jonge mensen aan in de straten. Ze weten meer over culten dan over de simpelste feiten uit de Bijbel. Dat maakt dat ik wil gaan huilen. Ik wil treuren. Ik wil dat God in actie komt. Als je dat overkomt t.a.v. jouw plaats en jouw land, dan zul je vertroost worden.

De eerste twee verzen van Jesaja 61 werden door Jezus aangehaald aan het begin van zijn werk. Hij stopte met opzet in het midden van een zin. Hij zei: *"Dit is een jaar van het welbehagen des Heren..."* De reden dat Hij stopte, was omdat het nog niet de tijd was voor de vervulling van de rest van het schriftgedeelte. Het vers vervolgt met: *"en een dag der wrake van onze God."* Dit gedeelte werd niet door Jezus aangehaald, omdat het nog niet in vervulling zou gaan, maar er zal wel een dag komen dat de wereld de 'dag der wrake' zal zien. Wat wordt bedoeld met de wraak van God? Lees de rest van het vers maar in Jesaja 61 en je zult zien wat dat is. Het is geen wraak op verloren zondaars, maar wraak op Satan en zijn werken op aarde. Hij vertelde aan het begin van het nieuwe tijdperk, dat de dag zal komen waarop de Schriften vervuld zullen worden. Je ziet dit werkelijkheid worden in het begin van dit nieuwe millennium. Hij zei: *"De kerk heeft Mij voorheen nog nooit zo kwaad gezien."* Mijn haren rezen te berge toen ik mij afvroeg hoe de boosheid van God eruit zal zien ten opzichte van de werken van Satan. Als dat gebeurt, en het is al in werking getreden, dan zullen zij die treuren, hun treurnis in gelach zien veranderen! De kleden van zwaarte zullen verwisseld worden door kleden van lofprijs. In plaats van geweest over de steden zul je gaan dansen van vreugde over wat God in de stad doet. Let maar op!

Dus is het geweldig om te treuren, omdat treuren vooraf gaat aan het uitschreeuwen voor een bepaalde stad. Je zult nooit een verandering zien als je niet treurt over je stad. Als je tranen van treurnis plengt, afkomstig van de Geest van God, over de stad, zal God die tranen gebruiken om verandering in de stad teweeg te brengen. Je zult geen geloof voor de stad kunnen opbrengen tot het moment dat je over haar treurt. Dus als je niet van een plaats houdt, kun je die niet in bezit nemen. Als je ervan houdt, zul je het vanwege haar uitroepen. O, welgelukzalig zijn zij die treuren, want zij zullen vertroost worden.

3. *"Zalig de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven."* (Matthéüs 5:5) Bijbelse zachtmoedigheid is niet zelf veroorzaakte zwakheid. Zachtmoedigheid in de grondbetekenis heeft niets te maken met zorgdragen voor jezelf of hoe anderen jou zien. Als je door Numeri 12 gaat, zul je aantreffen dat Mozes geconfronteerd wordt met zijn broer Aäron en zijn zus Mirjam. Eerst even dit: wie schreef de eerste vijf boeken van de Bijbel? Antwoord: Mozes. Numeri 12:1-3: *'Mirjam nu sprak met Aäron over Mozes naar aanleiding van de Ethiopische vrouw, die hij genomen had, want hij had een Ethiopische vrouw genomen, en zij zeiden: "Heeft de Here soms uitsluitend door Mozes gesproken, heeft Hij ook niet door ons gesproken?" En de Here hoorde het. Mozes nu was een zeer zachtmoedig man, meer dan enige mens op de aardbodem.'* Wie schreef die woorden? Mozes! Dit geeft je enig inzicht in het verkeerde idee omtrent nederigheid.

Sla Handelingen 20:17-19 eens op: *‘Maar hij zond iemand van Milete naar Efeze en ontbood de oudsten der gemeente; en toen zij bij hem gekomen waren, zeide hij tot hen: “Gij weet, hoe ik van de eerste dag aan, dat ik in Asia voet aan wal zette, al die tijd onder u verkeerd heb, dienende de Here met alle ootmoed, onder tranen en beproevingen, die mij overkwamen door de aanslagen der Joden.”* Hij schrijft hier over een man genaamd Paulus die de Here diende met nederigheid en onder tranen en beproevingen. Wie zei de woorden: “Ik diende de Here met alle ootmoed.”? Antwoord: Paulus. Als je dit begint in te zien, dan zul je moeten erkennen hoe onbijbels je idee over nederigheid is. We denken dat een nederig mens nooit zo over zichzelf praat. ***De wortel van zachtmoedigheid is gelegen in desinteresse in jezelf maar tegelijkertijd met passie voor God.*** Het maakt niet uit wat er met mij gebeurt, het maakt uit wat er met Hem gebeurt. Ik ben alleen geïnteresseerd in zijn reputatie. Dat is Bijbelse nederigheid. Het is een ontkenning van jezelf om de doelen van God na te jagen.

Het probleem waar velen mee te kampen hebben (ook t.a.v. leiders vandaag de dag), wordt ons getoond in Filippenzen 2:19, waar Paulus spreekt over Timothéüs. Paulus zegt daar: “Ik heb niemand die zo eens geestes (met u) is.” Hij is zachtmoedig zoals Mozes, meer nog, hij is nederig zoals Jezus. Timothéüs dacht niet aan zichzelf. Hij zocht niet zichzelf. Hij had een hart voor anderen. Paulus zei dat hij bij niemand van de andere leiders, met wie hij samenwerkte, deze geest had aangetroffen. Zij zochten hun eigen belangen en niet die van God. Hoeveel mensen zijn er vandaag de dag niet die spreken over: “Mijn bediening...” Ze maken zich druk over *hun* kerk, *hun* bediening, maar niet over de problemen en zaken die spelen in de stad. Zulke kerken en zulke leiders zullen nooit het Koninkrijk van God beërven. Als jij wilt dat het Koninkrijk in jouw plaats komt dan moet je stoppen met het spelen van politieke spelletjes die gaan over wie het meest belangrijke teamlid is of welke kerk de belangrijkste in de stad is. Al deze dingen maken dat het Koninkrijk niet komt. Maar de zachtmoedigen zullen alles beërven. Dit is fundamentele waarheid!

4. *"Zalig die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden."* (Matthéüs 5:6). Dit is vrij duidelijk om te begrijpen.

5. *"Zalig de barmhartigen, want hun zal barmhartigheid geschieden."* (Matthéüs 5:7).

6. *"Zalig de reinen van hart, want zij zullen God zien."* (Matthéüs 5:8).

7. *"Zalig de vredestichters, want zij zullen kinderen Gods genoemd worden."* (Matthéüs 5:9).

De hele Bergrede gaat over de levenswijze in het Koninkrijk. Voor het Koninkrijk is het niet voldoende om er van de buitenkant goed uit te zien. We moeten goed zijn en juist leven aan de binnenkant. Onder Mozes' wet was je geen moordenaar als je niemand had vermoord. Maar in het Koninkrijk staat het in gedachten vermoorden van iemand gelijk aan moord. Hoeveel echtgenotes hebben niet gedacht: “Ik kan hem wel wurgen.” In het Koninkrijk kun je niet zo denken. In een leiderschapsteam kun je niet zo'n houding hebben t.o.v. elkaar. Als het niet in je hart zit, dan is het onacceptabel. Als je in je hart begeert naar een vrouw, maar het voor de buitenwereld verborgen houdt, dan ben je niet goed genoeg voor het Koninkrijk. Ik ben door deze strijd heengegaan. Ik behoor oprecht te zijn naar God t.a.v. de dingen in mijn hart.

Als ik zo een blik werp op mijn familie, dan herinner ik mij dat mijn grootvader een verdorven temperament had. Hij was een man Gods, een oudste in de Baptistengemeente. Maar hij kon nog geen dop van een fles draaien zonder zijn humeur te verliezen. Ik was bang voor deze boze grootvader. Mijn vader was precies hetzelfde en mijn leven lang was ik bang voor de woedeaanvallen van mijn vader. Toen trof ik het in mijzelf aan, en ik zag het in de levens van mijn zonen. Ik begon mij te realiseren dat dit een duivels bolwerk was in het leven van mijn

familie. Ik was niet in staat om hier iets aan te kunnen doen. Hoezeer ik ook mijn best deed, ik kon het niet onder controle krijgen. Ik moest ermee naar God als een arme van geest om Hem te laten doen wat ik niet voor elkaar kreeg. Ik wist dat ik op die manier niet in Gods Koninkrijk kon leven. Er moest mee afgerekend worden.

Toen ik een jongeman was, was ik een atheïst. Ik las boeken die mijn gedachten absoluut verkeerd programmeerden. Ik had slechte gewoontes waar ik liever niet over wil spreken. Ik werd gered. De lichamelijke gewoontes stopten, maar de strijd in de geest ging voort. Ik ging als zendeling naar India. Ik begon nu krachtig het Woord van God te prediken toen we ons aan het voorbereiden waren op een grote beweging die plaats zou vinden. Maar deze oncontroleerbare lust was als een bom die in mij op scherp stond, wachtend om af te gaan. Ik wilde er geen aandacht aan schenken. Ik keek naar het plafond omdat ik niet naar mooie vrouwen kon kijken en dat allemaal voor wat zich in mijn gedachten afspeelde. Mijn hele christelijke leven had ik geleerd dat mannen zo in elkaar staken en dat ik moest leren om er overwinning over te behalen. Maar gewoonlijk lukte dat niet.

Toen ik pas gedoopt was in de heilige Geest kwam het volgende uit mij stromen:

- *"Wij hebben de **zin** van Christus ..."* (1 Korinthiërs 2:16).
- *"Laat deze **gezindheid** bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was."* (Filippenzen. 2:5v.).
- *"Dat gij verjongd wordt door de geest van uw **denken**, en de nieuwe mens aandoet, die naar (de wil van) God geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid.* (Efeziërs 4:23-24).
- *"Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op aarde zijn."* (Kolossenzen 3:2).
- *"DIT IS HET VERBOND WAARMEDE IK MIJ AAN HEN VERBINDEN ZAL NA DIE DAGEN", ZEGT DE HERE: IK ZAL MIJN WETTEN IN HUN HARTEN LEGGEN EN DIE OOK IN HUN VERSTAND SCHRIJVEN."* (Hebreeën 10:16).

Ik realiseerde mij dat ik niet zo leefde, terwijl dat wel van mij werd verwacht. Ik deelde dit met een Canadese broeder. We werkten samen in Bombay. Ik zei tegen hem: "Ik vecht voortdurend met onreine gedachten." Hij zei: "Ik ook. Dat is normaal." Ik zei: "Volgens de Schriften is het niet normaal! Dus kwamen we op een woensdagmorgen tezamen. We gingen op onze knieën voor God. Ik zei: "God, ik claim de erfenis van Christus. Kom en reinig mijn gedachten. Ik heb mijzelf overgegeven aan onreine geesten. Ik gebied hun in de naam van Jezus eruit te komen!" Precies die morgen verliet dit vieze ding mij. Het was niet langer in mij. De volgende ochtend was ik een ander mens.

Laat mij het als volgt uitleggen. Beeld je eens in dat je de deur opent voor een bijzonder opdringerige verkoper. Hij komt je huis binnen en probeert je dingen aan te smeren die je niet wil hebben. Hij is je huis binnengedrongen, en zodra hij druk begint uit te oefenen ga je voor de bijl. Zo zat ik in elkaar wat betreft mijn onreine gedachten. Het was alsof God deze opdringerige verkoper bij zijn lurven pakte en hem eruit wierp en de deur achter hem sloot. Maar de verkoper liet zich niet zomaar afschepen. Hij begon aan de bel te trekken, kwam voor de ramen en klopte erop. Soms kwam hij bonzend en eisend aan de deur: "Laat mij erin! Laat mij erin!" Het was echter heel anders om hem buiten te hebben i.p.v. binnen. Nog steeds was er een stem. Ik was in staat om de deur openen en hem binnen te laten, maar dat zou stom zijn. Nu had ik echter de kracht om "Nee!" te zeggen en hem buiten te laten. Dus kende mijn bevrijding twee fases. Eerst was er de **crisis** toen hij eruit geworpen werd en vervolgens was er het **proces** waarbij ik moest leren om hem te weerstaan en de verzoeking te ontkennen.

Jezus begint het Koninkrijk te demonstreren

In Mattheüs 8-10 begint Jezus de kracht van het Koninkrijk te demonstreren. Vooral het evangelie naar Lucas concentreert zich op het gebedsleven van Jezus. Er komen acht passages voor waarin we Jezus biddend tegenkomen. We ontdekken zo dat de kracht van zijn werk de kracht is van zijn gebedsleven. Jezus bad de gehele nacht. (Lucas 5:16,17) en de kracht van God kwam beschikbaar om te genezen. In Lucas 6:12 staat dat Jezus de gehele nacht bad en dat er kracht van Hem uitging om iedereen te genezen. (v.16) Als wij op gelijke wijze leven, zal de kracht van het Koninkrijk door ons heen gaan stromen. Als wij dezelfde gebedsrelatie aangaan die Jezus had met de Vader, dan kunnen ook wij de kracht van het Koninkrijk demonstreren, precies zoals Jezus deed.

In Mattheüs 11 getuigt Jezus over Johannes de Doper. ***Johannes de Doper kon het Koninkrijk proclameren, maar niet demonstreren.*** Hij kon praten over het Koninkrijk en krachtig proclameren dat het Koninkrijk aanstaande was, maar hij kon het niet laten komen. Later zullen we zien waarom Johannes' bediening niet adequaat was. Johannes de Doper was nooit in het Koninkrijk. Jezus vertelt ons in vers 11: *“Voorwaar, Ik zeg u, onder hen, die uit vrouwen geboren zijn, is er niemand opgestaan, groter dan Johannes de Doper, maar de kleinste in het Koninkrijk der hemelen is groter dan hij.”* We zullen later zien waarom dit zo is.

Laten we eerst eens kijken naar vers 12: *“Sinds de dagen van Johannes de Doper tot nu toe breekt het Koninkrijk der hemelen zich baan met geweld en geweldenaars grijpen ernaar.”* In Engelse vertalingen wordt dit op verschillende manieren weergegeven. In het Griekse manuscript daarentegen, staat dit vers in de lijdende vorm. Dus kan de enig juiste vertaling zijn: “het Koninkrijk van God heeft geweld ondervonden.” In andere woorden, het Koninkrijk is gewelddadig aangevallen door de duivel. De duivel bevindt zich onrechtmatig op Gods grondgebied, en er is geen centimeter van de wereld waar hij geen controle over claimt. Om het Koninkrijk van God te grondvesten, moet eerst zijn koninkrijk weggenomen worden. Dus praten over het Koninkrijk en vervolgens uitgaan om het Koninkrijk in praktijk te brengen is een oorlogsverklaring. Op het moment dat je begint te spreken over het Koninkrijk gaan alle alarmbellen af in de hel. “Wat is er aan de hand?” vragen ze daar. “Er zijn christenen over het Koninkrijk aan het praten! O, NEE! O, Ja! O, NEE!” Het jaagt hun schrik aan, omdat we gebied van hen in bezit gaan nemen. Het koninkrijk van de duisternis gaat heus niet bij de pakken neerzitten en zeggen: “O, dat is fijn.” Nee! De vijand zal met hand en tand gaan vechten om vast te houden wat hij verworven heeft. We moeten ons gaan realiseren dat praten over het Koninkrijk oorlogstaal is. Je zult gewelddadig aangevallen gaan worden als je het waagt over het Koninkrijk te prediken en het te laten doorbreken. De enige wijze waarop je de duivelse aanval op jou kunt afslaan, is door gewelddadiger op te treden dan hij. Dat is precies wat Jezus zegt.

Jezus zegt hier: “Tot aan Johannes de Doper was er niemand op aarde die het Koninkrijk manifesteerde. Maar vanaf Johannes de Doper tot nu toe, toen Ik gezalfd werd door de heilige Geest, begon Ik het Koninkrijk op aarde. Het moment dat Ik het Koninkrijk op aarde begon, kwamen alle demonen in opstand tegen Mij. Dus reageerde Ik met een nog gewelddadigere tegenaanval op de duivel en zijn trawanten.” Je moet begrijpen dat dit de enige manier is om het Koninkrijk door te laten breken. Er is geen vreedzame manier om dat te doen. Je moet net zo gewelddadig zijn als Jezus. Hij was de eerste geweldenaar. Iedereen die het Koninkrijk binnen komt moet net zo'n geweldenaar zijn als Hij. De duivel is een stier. Hij wil aanvallen en vechten om je te verzoeken en op te laten geven. Je moet proberen zijn kraag vast te grijpen en te zeggen: “Realiseer jij je niet dat ik een man Gods ben. Jij bent alleen maar een demon uit

de afgrond van de hel, en ik kom je tegemoet in de naam van Jezus! Eruit, want ik blijf en niet jij!”

Voordat je zoiets kunt doen, moet je zeker zijn van je rechtvaardigheid. Je moet zeker zijn van je eigen onoverwinnelijkheid. Je moet het geloof hebben in het feit dat hetgeen je zegt de waarheid is. Je kunt nooit zeggen: “O, duivel, laat mij alsjeblieft met rust. Verlaat mij. Ik wil niet met jou vechten. Ik wil een vreedzame oplossing.” Dat kun je niet maken. In het koninkrijk bestaat alleen maar geweldenaar. Het is verbazingwekkend hoeveel christenen niet oorlogszuchtig willen zijn. Zo’n Christendom is uit den boze.

Jezus kwam om “iets” te grondvesten

We gaan naar hoofdstuk 12. Jezus leert daar een principe in vers 6: *“Meer dan de tempel is hier.”* Merk op dat het hier niet gaat om Jezus (iemand i.p.v. iets) maar over het Koninkrijk dat Jezus begonnen was. Jezus wist dat hij drieëneenhalf jaar had om iets te demonstreren. Daarna zou Hij terugkeren om bij de Vader te zijn. Als de discipelen deze boodschap niet snapten voor zijn vertrek, dan zou er geen voortzetting zijn van het Koninkrijk. Hij verwacht dat het Koninkrijk groter wordt, met meer kracht en macht, nog meer dan in de tijd dat Hij op aarde was. Hij kwam om iets te demonstreren dat het Koninkrijk heet. We zullen later eens nader ingaan op wat dat ‘iets’ is. Maar Jezus is het begin van dat ‘iets’. Hij ging tot de Vader. Dat betekende niet het eind van het Koninkrijk. Zonder af te doen aan zijn heerlijkheid en majesteit, trachtte Jezus hen in te laten zien dat er iets is wat belangrijker is dan drieëneenhalf jaar bediening. “Als je leeft op de wijze waarop Ik leef, dan zal het Koninkrijk verder doorbreken. Wat Ik begonnen ben in deze drieëneenhalf jaar bediening zul je in veel grotere mate doen dan waarin Ik het deed.” Dat is wat Jezus ons wil laten inzien.

Matthéüs 12:40, *“Want GELIJK JONA DRIE DAGEN EN DRIE NACHTEN IN DE BUIK VAN VAN HET ZEEMONSTER WAS, zo zal de Zoon des mensen in het hart der aarde zijn, drie dagen en drie nachten. De mannen van Nineve zullen in het oordeel opstaan met dit geslacht en het veroordelen; want zij hebben zich bekeerd op de prediking van Jona, en zie, meer dan Jona is hier.”* Luister! De kracht van het evangelie van het Koninkrijk is groter dan die van een enkele evangelist. Als Reinhard Bonnke naar je plaats zou komen, dan zou dat een diep effect hebben. Toch is dit niet het Koninkrijk. Toen Jona in Nineve kwam, bekeerden de mensen van hoog tot laag zich van hun zonden. De daarop volgende 150 jaar veranderde de plaats door de prediking van één man. Maar wat ons wordt verteld, is dat de kracht van het evangelie van het Koninkrijk krachtiger is dan de boodschap in Jona’s dagen. Als je complete steden veranderd wil zien doordat mensen toestromen tot Jezus, dan zal het Koninkrijk meer macht tonen dan één evangelist kan teweegbrengen.

Tenslotte, *“De koningin van het Zuiden zal in het oordeel optreden met dit geslacht en het veroordelen, want zij is gekomen van de einden der aarde om de wijsheid van Salomo te horen, en zie, meer dan Salomo is hier.”* Salomo werd in zijn tijd beschouwd als de meest wijze man op aarde. Hij grondvestte een koninkrijk met grote macht, glorie en wijsheid. De koningin van Scheba kwam helemaal uit Noord-Afrika om te zien of het waar was wat zij had vernomen. Wat zij zag overtrof zelfs wat zij had gehoord. Ze zei: “De helft was mij nog niet aangezegd. Dit is ongelooflijk.” Luister! Natie na natie probeert antwoorden te vinden op gigantische problemen. Er zijn vele politieke problemen in de wereld zonder dat er een antwoord op is. Er zijn vele economische en sociale problemen waarop niemand het antwoord weet. Niemand heeft de macht, wijsheid of het begrip om deze problemen op te lossen, maar “iets wat meer is dan Salomo is hier.” Als het Koninkrijk je plaats binnenkomt dan zullen antwoorden gevonden worden op alle politieke, sociale en economische problemen. Mensen zullen toestromen om te

zien wat er gaande is. In het Koninkrijk zit de kracht om antwoorden te geven op elk politiek, sociaal en economisch probleem, als we maar het Koninkrijk zouden laten komen. “Iets wat meer is dan Salomo is hier.” Dat is nu wat Jezus het Koninkrijk noemt. Als je denkt dat het begin van het Koninkrijk al fantastisch was, wacht dan op de rest. Je hebt nog niets gezien. Je zult zo’n rechtvaardigheid, heiligheid en wijsheid aantreffen, dat elk probleem wordt opgelost en er zal sprake zijn van grote economische voorspoed. Je zult het Koninkrijk op al deze praktische terreinen zien werken. Op plaatsen waar het doorbreekt, zullen antwoorden komen en zullen mensen toestromen om te weten te komen wat er gaande is. Het antwoord moet altijd zijn: “Het is het Koninkrijk.” Dat heeft de oplossingen voor en antwoorden op alle noden.

In Mattheüs 12 wil Jezus het belangrijke punt van het “*iets*”, het Koninkrijk, tot iedereen door laten dringen. Ze moeten niet alleen kijken naar zijn persoonlijke bediening. Het was niet zijn bedoeling om te tonen dat alles zou stoppen bij zijn terugkeer naar de Vader. De eerste drieëneenhalf jaar bediening werden gebruikt om het Koninkrijk te grondvesten, niet om met de zonde af te rekenen. Slecht een paar uur werd er aan het kruis de prijs voor betaald. Luister je goed? Wij hebben onze hele bediening gericht op deze paar uur aan het kruis en zijn vergeten dat Hij drieëneenhalf jaar bezig was met de voorbereiding van het Koninkrijk.

De U en HUN categorieën

In Mattheüs 13 staan de gelijkenissen van het Koninkrijk. Elk van hen is erg belangrijk. Elk van hen is bijzonder krachtig. Ze worden opnieuw herhaald in Marcus 4 en Lucas 8. Dit zijn de drie bijzonder belangrijke passages die je gezamenlijk dient te bestuderen. In Mattheüs 13 verdeelt Jezus zijn toehoorders in twee groepen. En elke kerk waar ook ter wereld is verdeeld in deze twee categorieën van mensen. Jezus noemt hen de U-categorie en de HUN-categorie. Hij praat over de geheimenissen van het Koninkrijk. Het woord geheimenis is een vaak gebruikt woord in het NT. Hier leert Jezus ons een principe. God kiest er met opzet voor om dingen verborgen te houden voor sommige mensen en ze te openbaren aan anderen. Hoe intelligent je ook bent, je hebt niet zomaar toegang tot Gods geheimenissen. Ze kunnen alleen geopenbaard worden aan onze geest door de Geest van God. God maakt keuzes. Hij kiest ervoor om de geheimenissen aan sommigen te openbaren, namelijk aan hen in de U-categorie. En Hij kiest ervoor om ze voor anderen verborgen te houden, de mensen in de zogenaamde HUN-categorie. Er zijn bepaalde kwalificaties nodig om ingedeeld te kunnen worden bij de U-categorie. Laten we naar Mattheüs 13 gaan.

Beginnend in vers 9, zegt Jezus: “*Wie oren heeft, die hore.*” Deze uitspraak komt 13 keer voor in de evangeliën. Het gaat daarbij niet om de lichamelijke oren, maar de hartsgesteldheid wanneer het woord van God wordt gepresenteerd. Er moet sprake zijn van een verlangen om de waarheid te leren kennen, waarheid die onze geestelijke oren opent. Jezus maakt duidelijk dat iedereen voor zichzelf moet kiezen tot welke categorie hij wil behoren. Als je ingedeeld wil worden bij de U-categorie dan moet je aan bepaalde voorwaarden voldoen. Als je hier niet aan voldoet, dan zal God zijn geheimenissen niet openbaren aan jou en zul je nooit Gods Koninkrijk begrijpen. Vers 10: “*En de discipelen kwamen en zeiden tot Hem: Waarom spreekt Gij tot hen in gelijkenissen?*” Jezus onderwees door verhalen te vertellen die een achterliggende betekenis hadden. Zelfs de wonderen die Jezus deed, dienden een dieper geestelijk doel dan het wonder zelf. In het bijzonder de wonderen die in de Bijbel beschreven staan, vertellen niet alleen over Jezus wonderbaarlijke kracht maar ook over iets anders.

De Geest van God zal ons steeds beter leren hoe we de gelijkenissen moeten verstaan. Mattheüs 13, Marcus 4 en Lucas 8 vertellen ons allemaal hetzelfde. De eerste gelijkenis is de gelijkenis van de zaaier. Jezus zegt daar, dat als deze niet begrepen wordt, je ook de andere

gelijkenissen niet zult begrijpen. Met andere woorden, als je niet de principes van de gelijkenis van de zaaier begrijpt, dan zul je nooit één woord van het onderwijs van Jezus begrijpen. Dat is beangstigend. Ik heb mensen ontmoet met vele theologische graden die niet het woord begrijpen dat Jezus sprak. Laten we verder lezen: *“Omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen, maar hun is dat niet gegeven. Want wie heeft, hem zal gegeven worden en hij zal overvloedig hebben; maar wie niet heeft, ook wat hij heeft, zal hem ontnomen worden.”* (vers 11-12) Dat is een serieuze aangelegenheid.

1. De eerste vereiste die nodig is om God zijn geheimenissen te laten openbaren is **intellectuele nederigheid**. We moeten tot God komen als een gewillig kind, zonder te letten op de mate van intelligentie. In het bijzonder in de eerste drie hoofdstukken van de brief aan de Korinthiërs, spreekt Paulus de gemeente aan op haar arrogante denkwijze. Daardoor bleven ze daar geestelijke baby's. Vanwege deze houding kon Hij hen niets anders bijbrengen. Aan de andere kant ontving de kerk te Thessaloniki het woord voor wat het was, het woord van God. Omdat zij erin geloofden, kon het ook zijn werk in hun volbrengen. Nu was Korinthe een veel belangrijker stad. Als je kijkt naar de kaart van het toenmalige Macedonië en Acháje, dan steekt Korinthe erbij af als één van de meest belangrijke handelssteden van die tijd. Het was het natuurlijke centrum van religie, maar onbruikbaar voor God vanwege de arrogantie van de Korinthiërs. God kon hun simpelweg niet gebruiken.

Paulus bracht drie jaar door in Korinthe, de langste tijd die hij ooit op één plaats doorbracht, maar deze tijd was slecht besteed vanwege de arrogantie. Hij spendeerde drie weken in Thessaloniki, weken die effect sorteerden vanwege de houding daar. Thessaloniki was een onbeduidende plaats. Maar vanwege de houding t.a.v. het woord van God, ontstond daar een krachtige kerk die het hele gebied van Macedonië en Acháje beïnvloedde. Dus kunnen we hier belangrijke conclusies uit trekken. De eerste vereiste is intellectuele nederigheid. Wees ootmoedig en leergierig als een klein kind.

2. De tweede vereiste is **de waarde die je hecht aan het woord van God**. *“Met de maat, waarmede gij meet, zal u gemeten worden, en u zal boven die maat gegeven worden. Want wie heeft, hem zal gegeven worden, en wie niet heeft, ook wat hij heeft, zal hem gegeven worden.”* (Marcus 4:24,25) Als je het woord van God naar waarde schat, dan zal het naar je toekomen in de kracht en de waarde die je eraan verleent. Als het woord van God ontzagwekkend voor jou is, dan zal het met ontzagwekkende kracht door je heen vloeien. Dit heeft te maken met jouw houding t.a.v. het woord van God. In het kort komt het hierop neer: de kracht van het woord in jouw leven berust op jouw beslissing. Sommige mensen zien prachtige wonderen, terwijl anderen niet eens in staat zijn een simpele verkoudheid te genezen. Wat het verschil uitmaakt, is de waarde die aan het woord wordt verleend. Als je God bewijst dat je het woord naar waarde schat, dan zal Hij heel veel van zijn woord geven. Maar schat je het woord niet naar waarde, dan zal zelfs wat je al hebt, ontnomen worden. Je zult steeds armer worden vanwege je gebrek aan respect voor het woord. Dus de eerste houding is nederigheid, de tweede is de waarde die je hecht aan het woord van God.

3. De derde vereiste is **de mate waarin je het woord besluit te gehoorzamen**. Uiteindelijk moet je je houding aantonen door je gehoorzaamheid. Dus i.p.v. alleen een hoorder behoort je ook een uitvoerder van het woord te zijn. In Hebreeën 5 wordt gezegd dat de gelovigen nooit geoefend raakten in het woord van God. In Hebreeën 4 wordt vermeld dat het woord hen geen hulp bood en voordeel bracht. De reden hiervoor was dat het woord niet gemixt was met geloof. Dus het woord van God horen zonder geloof en zonder de intentie of neiging om het te gehoorzamen, is gevaarlijk. Eigenlijk breng je jezelf schade toe. Het is beter het woord van God niet te horen, dan wel te horen en niet te gehoorzamen. Er is maar één manier om te bewijzen dat de Bijbel het

woord van God is en dat is door het doen. Wacht niet tot je intellectueel overtuigd bent geraakt. Het zal werken.

In Johannes 7:17 zegt Jezus: *“Indien iemand Gods wil doen wil, zal hij van deze leer weten, of zij van God komt, dan of Ik uit mijzelf spreek.”* Ik werd bevrijd uit wetenschappelijk atheïsme. Ik was vroeger docent aan een Britse universiteit. Het was aan het begin van een lange zomervakantie voor docenten toen ik Christus aanvaardde als mijn Heer. Voor die tijd verwierp ik de Bijbel. Mijn grootmoeder was een heerlijke, biddende, christelijke vrouw. Zij gaf mij met kerst een NT. Ik wierp het weg als vuilnis. Zo behandelde ik het woord van God. Toch werd ik gered. Destijds hadden wij nog geen kinderen. Eileen ging naar het werk en ik bleef thuis. Ik nam haar Bijbel en begon hem van begin tot eind door te lezen. Toen ik hem aan het lezen was sorteerde ik intellectueel wat “goed” en “slecht” was. Ik herinner mij dat ik las dat Jozua de zon deed stilstaan. Ik lachte erom en zei: “Wat een belachelijk verhaal.” Ik kon wiskundig uitrekenen wat er met de aarde zou gebeuren als de zon enkele uren zou stilstaan. Dus gooide ik al deze mythes en sprookjes op een grote hoop, zeggende: “Ik moet toegeven dat U soms goede dingen deed.”

Destijds was ik een overtuigd evolutionist. Ik kwam bij Hebréeën 11:3: *“Door het geloof verstaan wij, dat de wereld door het woord Gods tot stand gebracht is, zodat het zichtbare niet ontstaan is uit het waarneembare.”* Ik had de Bijbel al drie maanden gelezen, waarbij veel aantekeningen werden gemaakt en een intellectuele analyse die tot mijn tevredenheid was. Die ochtend zei God tegen mij: “Je zult nergens geraken als je je houding t.a.v. mijn woord niet wijzigt. Ik hoorde Hem in een duidelijk verstaanbare stem. Hij vroeg mij: “Hoe kwam je erop om Jezus aan te nemen?” Ik zei: “Ik kwam tot de slotsom dat Jezus stierf aan het kruis voor mijn zonden en accepteerde zijn gratis vergeving.” Hij sprak: “Begreep je het kruis?” Ik zei: “Nee, helemaal niet.” Ik vervolgde: “Het verhaal over het kruis was klinkklare nonsense voor mij. Maar ik besloot om erin te geloven. Ik maakte een keus om erin te geloven.” Op een avond, het was 3 juli om 20.15 uur, zei ik: “Ik ga het geloven.” Ik verwachtte dat God zichzelf aan mij zou openbaren. Ik vertelde Hem, dat, als Hij dit niet zou doen, ik niet meeding in het spelen van een religieus spel. God antwoordde: “Dus je besloot te gaan geloven in iets wat je niet begreep?” Ik zei: “Ja, dat is waar.” “Werkte het?”, vroeg Hij. Ik antwoordde: “Ja, ik ben een compleet veranderd mens.” Hij zei: “Nu wil Ik dat je hetzelfde doet t.a.v. mijn woord. Je hebt geen brein dat adequaat genoeg is om het te begrijpen. Besluit gewoonweg om erin te geloven. *Jouw gehoorzaamheid aan het woord zal jouw de waarheid van het woord leren.*”

God vervolgde met mij uit te dagen: “Verzamel elke twijfel t.a.v. de Bijbel en neem een zak. Ik wil dat je een profetische handeling verricht. Ga en haal een vuilniszak. Neem elke twijfel t.a.v. de Bijbel en doe die in de vuilniszak: Jona en de grote vis, Jozua die de zon deed stilstaan, Genesis 1 en het hele scheppingsverhaal, Mozes en de Schelfzee, enz. Doe alle twijfels in de vuilniszak. Heb je ze er allemaal in?” Ik zei: “Ja, Heer!” Hij zei: “Bind de zak dicht en ga naar het raam, open het raam en gooi al je twijfels eruit in geloof. Doe het raam vervolgens dicht en besluit elk woord in de Schriften te aanvaarden als een klein kind, of je het nu begrijpt of niet.” Dus nam ik die ochtend een besluit en geloofde voortaan elk woord. Ik claimde elke belofte voor mijzelf en gehoorzaamde elk gebod. Dat waren de drie principes waarbij ik besloot te leven.

Deze vereisten zullen je kwalificeren om van God de geheimenissen van het Koninkrijk geopenbaard te krijgen. En omdat je alles naar waarde hebt geschat wat je hebt ontvangen, zal Hij je meer geven. Ga de Bijbel lezen en God zal alles aan je uitleggen. Ik spendeerde hier veel tijd aan omdat ik aanvoelde dat het een fundamenteel principe betrof. Als je voldoet aan deze vereisten: een kinderlijke nederigheid en vertrouwen; een honger en verlangen naar het woord; grote waarde hechten aan het woord; het gehoorzamen van alles wat het woord je zegt om te

doen, dan zal dit je in de U-categorie plaatsen. En de geheimenissen van het Koninkrijk zullen je worden geopenbaard. Maar degenen die deze simpele dingen niet doen, zullen van God geen enkele openbaring ontvangen.

De sleutels van het Koninkrijk

In Mattheüs 16 geeft Jezus de sleutels van het Koninkrijk aan Petrus. Dat gebeurde na zijn verklaring: *“Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.”* Jezus zei: *“Zalig zijt gij, Simon Barjona, want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn Vader, die in de hemelen is.”* Dus werd Petrus het voorrecht verschaft van openbaring. Jezus zei: *“Goed, omdat jij de begunstiger van Gods openbaring bent, geef Ik jou de sleutels van het Koninkrijk. Ik zal je tonen hoe je situaties geestelijk kunt openen en sluiten.”* Dit is een belangrijk onderwerp waar we meer tijd aan zullen besteden als we dieper ingaan op de toegangen die de doorbraak van het Koninkrijk tegenhouden. Alles heeft te maken met een andere belofte: *“Wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen.”* (vs.19) In het Grieks kom je een bijzonder vreemde constructie tegen. Wat ons verteld wordt is het volgende. In de eeuwige ruimte is het al een voldongen feit. Je moet dit feit aannemen voordat er sprake kan zijn van een zichtbare manifestatie in zichtbare wereld. Je moet weten dat het al gebeurd is voordat het concreet wordt voor je eigen ogen.

Ik neem als voorbeeld eens mijn lichamelijke genezing. Op dit moment zie je een 72-jarige fantastische man vol leven en energie voor je die permanent 25 jaar van binnen is. Maar in de zestiger jaren was ik stervende aan een verschrikkelijke lichamelijke handicap. Er bestond geen medische genezing voor. Ik stierf bijna enkele keren in mijn begintijd in India. Ik leerde de wegen van het geloof. In het zevende jaar van mijn verblijf in India ontving ik de openbaring dat ik al genezen was, hoewel dat nog niet zichtbaar was. Ik wist dat het een voldongen feit was. Ik hoefde er niet om te vragen. Het stond vast. Ik kon God danken voor iets wat ik nog niet zag, maar al wel tot stand was gebracht. Mijn lichamelijke gesteldheid bleef de daarop volgende vijf jaar onveranderd. God leerde mij ondertussen hoe ik moest leven in de eeuwige geestelijke ruimte van de Geest, in de ruimte waar alle dingen al voldongen feiten zijn, zelfs als er nog geen manifestatie van is in de stoffelijke wereld waarin ik leef. God zei tegen mij: *“Je bent al genezen. De symptomen blijven nog vijf jaar aanhouden, tezamen dus 12 jaar. Ik worstelde met deze handicap. Ondanks de bijzonder moeilijke jaren, leerde ik hier bijzonder belangrijke lessen uit.*

Sommige van mijn Hindoevrienden waren erg met mij begaan. Ze zeiden: *“We hebben geweldiger genezers die gebruik maken van speciale medicijnen. Waarom ga je niet naar één van hen toe? We houden van jou en willen je niet zien sterven. Jouw Jezus lijkt niets voor jou te kunnen doen.”* Dat is wat ze tegen mij zeiden. Ik hoop dat het wat uithaalt als ik je dit vertel, omdat ik er zelf moeite mee had. Ik zei: *“Ik ben al genezen door Jezus, hoewel het nog niet zichtbaar is. Ik wil liever gelovend in Jezus sterven dan genezen worden door de duivel.”* Binnen een paar dagen na mijn uitspraak werd ik plotseling genezen en konden ze deze fantastische man rond zien springen. Hetzelfde principe gebruikte ik om God te geloven voor een stad. Begrijp je wat ik probeer te zeggen? Ik aanvaardde Bombay meer dan 30 jaar geleden als een veranderde stad. Ik bid niet dat het zal gebeuren, maar dank God dat het al een besluit van Hem is om de stad te veranderen. Dit principe is erg belangrijk als het gaat om Gods Koninkrijk. De sleutels van het Koninkrijk zijn geloofssleutels. Je moet leren te openen en te sluiten op het aanwijzing van Gods woord en je moet erin geloven ook al zie je nog niets in het zichtbare. Het is nog geen Koninkrijksstad, maar herbergt op dit moment wel 3000 krachtige, levende kerken. Er is een beweging van God gaande tot op de huidige dag.

De kracht van twee

In Matthéüs 18:18 komt een belofte voor waar al over gesproken is in Matthéüs 16. Luister naar wat Jezus zegt. Ik geef je de letterlijke vertaling: *“Ik vertel je de waarheid (Ik meen dit werkelijk), alles wat gij op aarde bindt, zal gebonden zijn, omdat het gebonden is in de hemel, en alles wat gij loslaat op aarde zal losgelaten zijn omdat het al losgelaten is in de hemel.”* Hij vervolgt: *“Opnieuw zeg Ik u, als u **tweeduizend mensen** aan het bidden krijgt in uw stad dan zul je enkele veranderingen zien.”* Zegt Hij dat? Hoeveel? Precies twee! Maar merk iets over de twee op: *“Als twee van u op de aarde iets eenparig zullen begeren..”* Het Griekse woord voor ‘eenparig begeren’ is ‘sumphoneo’ waar ons woord symfonie van is afgeleid. Het kan letterlijk vertaald worden met ‘tezamen één geluid maken.’ Dat gebeurt bijvoorbeeld als twee goed gestemde violen in een orkest dezelfde toon maken. Dat is de betekenis van het woord ‘eenparig begeren’ of ‘overeenstemmen’ (Engels: agree). Als twee van u in perfectie symfonie tezamen kunnen komen en tezamen hetzelfde geluid maken, dan zal dat jullie ten deel vallen. Het moet geen moeilijke zaak zijn om dat voor elkaar te krijgen.

Heb je door wat er kan gebeuren als je deze woorden serieus neemt? Ten eerste zal het een impact hebben op onze familie, dan onze plaatselijke kerk, dan op de kerken in een bepaalde stad. Een stad verdeeld in zichzelf kan niet standhouden. Ken je één stad in de wereld waar christenen in symfonie zijn? Kun je je voorstellen wat er gaat gebeuren als ze in symfonie zouden komen? Ze zouden om alles kunnen vragen en het zou hun ten deel vallen. Ze zouden wat dan ook kunnen binden, en het zou gebonden zijn. Ze zouden wat dan ook los kunnen laten, en het zal geschieden. Er schuilt een geweldige kracht in eenheid. Er schuilt ook een geweldige zwakheid en kwetsbaarheid in verdeeldheid, omdat Jezus ook zei: *“Ieder koninkrijk, dat tegen zichzelf verdeeld is, gaat ten onder, en geen stad of huis, tegen zichzelf verdeeld, zal standhouden.”* (Matthéüs 12:25)

Direct volgend op het gedeelte in Matthéüs 18, zegt Petrus tegen Jezus: *“Here, hoeveel maal zal mijn broeder tegen mij zondigen en moet ik hem vergeven? Tot zevenmaal toe?”* Petrus denkt dat hij bijzonder ruimhartig is. Hij denkt: *“Ik zal hem zeven keer vergeven, maar de achtste keer moet hij het maar voelen.”* Maar Jezus zegt: *“Ik zeg u, niet tot zevenmaal toe, maar tot zeventig maal zevenmaal.”* (Matthéüs 18:21,22) Dat is 490 keer per dag. Dat is elke drie minuten een keer. Laat mij het als volgt illustreren. Sommige van jullie huisvrouwen waar we trots op mogen zijn, hebben een prachtige keuken met prachtige nieuwe tegels op de vloer. Je hebt alles schoongemaakt en alles blinkt schitterend. Je man werkt buiten en heeft vieze laarzen gekregen. Hij komt binnen om zijn handen te wassen, kijkt achterom en zegt: *“O, het spijt me verschrikkelijk!”* Hij wast zijn handen en jij zegt: *“Die man!”* Maar je vergeeft hem, want zo zijn mannen nu eenmaal. Beeld je nu eens in dat je dat elke drie minuten van de dag moet doen. Zou je niet gaan denken: *“GGGRRRRRRRRRR”*? Vervolgens vertelt Jezus het verhaal van een grote koning. Er is een dienaar die hem 10.000 talenten verschuldigd is. De hedendaagse waarde daarvan is ruwweg 3 miljard dollar of euro. Dat is een hoop geld. En dat is nu het hele punt. Wat we moeten leren begrijpen is de menigte van zonden die God ons vergeven heeft. Als je gaat realiseren wat God je vergeven heeft, dan is het als die 3 miljard dollar. En Hij heeft de schuld weggedaan. In het verhaal schold de koning de enorme schuld kwijt.

Dan het volgende. De vergeven dienaar heeft nog wat geld tegoed van een andere dienaar. Deze is hem 100 schellingen verschuldigd. Voor die tijd was dat geen gering bedrag. Een schelling was het dagloon van een geschoold arbeider. Hoeveel zou een geschoold elektricien op één dag verdienen in ons land? Misschien 150 euro? Dus praten we hier over 100 betaalde dagen, wat neerkomt op zo'n 15.000 euro. Dat is geen gering bedrag. Laat me dit punt duidelijk maken. Veronderstel dat ik in een land kom en tegen de voorganger zeg: *“O, ik heb vergeten geld mee te*

brenge. Kunt u mij alstublieft 20 euro lenen om wat dingen te kopen? Ik stuur u het geld wel op als ik thuis ben." Bij mijn terugkeer vergeet ik hem het bedrag terug te betalen. Nu kan de voorganger mij vergeven. Hij zegt: "O, Alan is het alleen maar vergeten." Hij zegt heus niet: "O, Alan heeft vergeten mij die 20 euro terug te betalen. GGRRRR!" Wat is nu 20 euro? Het punt in Jezus' verhaal is echter dat het niet om 20 euro gaat, maar om 15.000. Als ik tegen de voorganger zou zeggen: "We zijn juist van plan een nieuw gebouw aan te schaffen en we hebben nog wat geld nodig om tot de koop over te gaan. Kun je mij voor drie maanden een tijdelijke lening geven? We hebben 15.000 nodig. Ik beloof je dat ik het in de daarop volgende twee maanden zal proberen terug te betalen." Er gaan echter vier maanden voorbij. Wat gebeurt er met de voorganger? "Die Alan Vincent! Hij beloofde mij het geld binnen twee maanden terug te betalen." Wat ik duidelijk wil maken, is dat 20 euro gemakkelijk kwijt te schelden zijn, maar dat het veel moeilijker is als het om 15.000 euro gaat.

"Ja, ik zal er om 9 uur zijn!" Maar je kan er niet eerder dan 10 uur zijn." Dat is vergelijkbaar met de 20 euro. Maar stel dat een dochter misbruikt is door haar eigen vader. Dat is verschrikkelijk. Hoe ga je daar mee om? Wat God zegt is het volgende: "Kijk, ik heb je 3 miljard kwijtgescholden. Leer om ook de grotere zaken te vergeven die mensen jou hebben aangedaan." Een verbondsbroeder had gezegd dat hij de rest van zijn leven niet van jouw zijde zou wijken. Hij heeft echter zojuist alles en iedereen in de steek gelaten en een scheuring in de kerk teweeggebracht. Hoe kun je die vergeven? Je moet wel, omdat jou 3 miljard is kwijtgescholden. Heb je door wat ik probeer te zeggen? Mij zijn verschrikkelijke dingen overkomen. Ik heb jaren geleden de les geleerd om er niet tegenin te gaan, maar uit vrije wil ervoor te kiezen om te vergeven, net als God mij vergeven heeft. Had ik dat niet gedaan, dan had ik mijzelf vernietigd. Jezus zei dat je in de handen van folteraars overgeleverd zal worden tot al het verschuldigde betaald is.

Jezus' belangrijkste punten in de volgorde waarin Hij ze onderwees, zijn

- De waarachtige harmonie en eenheid van juist twee, kan de wereld veranderen.
- Om eenheid te bereiken, is het nodig om een constant vergevende houding te hebben.

Het zuidelijk deel van San Antonio is hoofdzakelijk Spaans. De bewoners zijn berucht vanwege hun gevechten en de kerken die uiteenvallen. Kerken scheuren elke keer weer. Het is onmogelijk om ze bijeen te krijgen voor gebed, omdat ze zoveel tegen elkaar hebben. Op dit moment hebben we zo'n 800 voorbidders die elk een uur per week geven om zo dag en nacht gebed te hebben voor de stad San Antonio. God vertelde ons vier maanden geleden om doelgericht voor de voorgangers te bidden, zodat hun hart zou veranderen en ze één zouden worden. Plotseling begon het te gebeuren. Voorgangers begonnen elkaar te vergeven. Sommige gescheurde kerken begonnen weer samen te komen. Heerlijke dingen begonnen te gebeuren. Toen kwamen ze in groepen samen om te bidden. Voorheen was dat onmogelijk omdat ze zoveel kritiek op elkaar hadden. Zestien groepen van voorgangers begonnen dagelijks elke ochtend te bidden voor hun gebied.

Niet meer dan vier maanden daarna riepen enkele zakenlieden mijn vrouw naar hun kantoor en zeiden: "We zijn allemaal zakenlui, elk met hun eigen bedrijf. We hebben elk jaar vier weken vrij en gaan één week daarvan naar verschillende plaatsen die God ons laat zien. Ongeveer 50 van ons komen dan als een team tezamen. We verblijven in een hotel, bidden samen en wandelen vervolgens door de straten om te ontwaren wat God in de stad wil doen. Elke ochtend bidden we en elke middag trekken we erop uit om te zien wat wij kunnen betekenen. We vinden het fijn om naar kleine bedrijven te gaan en te zeggen: "Mogen we voor uw zaak bidden?" Deze zakenlieden proberen hen tot verlossing te brengen. Als iemand ziek is, bidden ze voor hen en voor elk ander iets wat God te berde brengt. Ze zeiden: "We voelden sterk dat God ons vertelde naar San

Antonio te gaan. We zouden graag onder de bedekking van uw gebedsbediening komen. Wilt u voor ons bidden als we uitgaan en onze straatevangelisatie doen?" Eileen zei: "Natuurlijk." Ze vroegen haar: "Wat is volgens u de beste plaats om naar toe te gaan?" Ze zei: "Alle kleine zaken zijn in het zuidelijk deel van de stad. Ze zijn hoofdzakelijk Spaans. Dat is de plek waar u moet zijn." Ze dacht daarbij niet aan waar de voorgangers voor hadden gebeden. Het kwam niet in haar op. Ze zeiden: "We komen één week. We zullen dus vier dagen in het zuidelijk gedeelte doorbrengen en daarna nog drie dagen in het noordelijk deel waar alle blanke middenklasse kerken zijn." Zo kwamen zij.

In vier dagen tijd leidden zij 1563 mensen tot Christus. Ze zagen vele wonderen en vele verbazingwekkende bekeringen. Alle kerken groeiden. Eén gemeente verdriedubbelde in de vier dagen dat zij er waren. De voorgangers waren met stomheid geslagen en vroegen: "Wat hebben jullie gedaan? We hebben van ons leven nog nooit in zo'n atmosfeer vertoefd als nu. Wat doen jullie?" Toen gingen ze naar het noorden. In drie dagen tijd leidden zij niet één persoon tot Christus. En dat allemaal in één stad. Het was de eenheid van de voorgangers en hun gebed wat het verschil uitmaakte tussen beide stadsgedeelten. We leerden een geweldige les en bouwen sindsdien verder op deze ervaring om een verandering in de stad teweeg te brengen. Als dingen tot worden gebracht, gaan ze werken. Ik stel voor dat je voor Gods aangezicht komt en zegt: "Heer, is er iemand die ik niet heb vergeven, maar zou moeten vergeven?" Misschien moet je naar iemand toe, een bezoek afleggen, een telefoontje plegen of eraan toeschrijven. Los de zaak op, omdat die je anders krachteloos maakt in je poging het Koninkrijk uit te breiden. Als we tezamen komen in eenheid, in symfonie, kunnen we vragen wat we maar willen en het zal geschieden. We kunnen binden wat gebonden moet worden en loslaten wat losgelaten moet worden en het zal gebeuren. Dan zal het Koninkrijk met kracht doorbreken.

De openbaring van Gods Vaderschap & het Koninkrijk

In het evangelie naar Johannes spreekt Johannes nooit over het Koninkrijk, uitgezonderd op twee plaatsen. Hij noemt het Koninkrijk alleen in hoofdstuk 3 waar ons gezegd wordt dat je wedergeboren moet zijn om het Koninkrijk van God binnen te kunnen komen. Johannes schrijft zijn evangelie dertig jaar later dan de andere evangeliën. Mattheüs, Marcus en Lucas werden tussen 52-55 AD geschreven. Ze werden geschreven om verschillende groeperingen te bereiken met het evangelie. Mattheüs richtte zich tot de Joden om hun te overtuigen dat Jezus de Koning was van het Koninkrijk waar zij naar op zoek waren. Marcus schreef hoofdzakelijk naar de Romeinse wereld. Lucas schreef naar de Griekse wereld om aan te tonen dat Jezus de volmaakte mens was waar ze naar uitkeken. Dertig jaar later, in 95 AD, tijdens de verbanning naar Patmos, schreef Johannes zijn evangelie. Het was niet bedoeld om de wereld te evangeliseren. Het was geschreven om de kerk wakker te schudden, zodat ze hun erfenis in bezit zou nemen en het overwinnende Koninkrijk tot stand te brengen dat God nodig had.

Behalve Johannes, gebruikte alleen Petrus de term 'wedergeboren' en dat op twee plaatsen, namelijk in 1 Petrus 1:3 en 1:23. Als je de uitdrukking 'geboren uit God' neemt, die vele malen in Johannes voorkomt, dan is hij de enige die deze woorden bezigt. Uit de gedeelten wordt duidelijk dat wedergeboorte niet alleen maar het vergeven van zonde betreft. Het gaat om iemand die het Koninkrijk binnenkomt, iemand die niet langer verslagen leeft, maar de overwinning heeft over de zonde. Hij heeft macht over de duivel. Hij heeft macht over de wereld en grote liefde voor de broeders en zusters. Dat zijn dé kenmerken van een wedergeborene. Het is een woord dat echter veel misbruikt is in de evangelische wereld. We moeten het hanteren zoals Johannes dat deed om de juiste wedergeboren mensen te creëren die het Koninkrijk uitbreiden.

Ik wil dat je doordrongen raakt van het feit dat Lucas de werken van Jezus toeschrijft aan de heilige Geest. Johannes schrijft ze echter aan de Vader toe die doorheen Jezus werkt. Lucas zegt: “Dit is het Koninkrijk. Het komt tot stand door het werk van de heilige Geest.” Maar Johannes pakt soortgelijke gebeurtenissen en schrijft die niet toe aan de heilige Geest, maar aan de Vader. Het is de Vader die door Jezus heen werkt. Jezus benadrukt dat Hij een relatie met God heeft zoals een vader met zijn zoon. En vanwege de liefde die zij voor elkaar hebben, is het een grote vreugde om de Vader te gehoorzamen en zijn volmaakte wil in alles te doen. Tegelijkertijd wordt ons echter op verschillende plaatsen voorgehouden, dat Jezus grote vrees had voor zijn Vader. Overweeg deze dingen om te leren hoe te leven in gemeenschap met God. ***Als we het Koninkrijk prediken zonder het Vaderschap van God, kan het Koninkrijk hard en streng overkomen.*** Maar als we het Koninkrijk bezien in het licht van een liefdevolle Zoon die liefdevol een liefhebbende Vader gehoorzaamt, dat maakt het dit tot iets veel mooiers. Jezus vond het niet moeilijk om in het Koninkrijk te leven. Het was een vreugde voor Hem. Het was een vreugde omdat er een liefdesrelatie bestond tussen de Vader en de Zoon.

Het wordt duidelijk uit het evangelie naar Johannes, dat Johannes zelf deze liefdesrelatie ervoer. De woorden die Johannes gebruikt zijn absoluut verbazingwekkend. In de eerste brief van Johannes vertelt hij ons, dat hij in de Godheid genomen was om dezelfde relatie te hebben als de Godheid in zichzelf had. Dat is verbijsterend. De Vader heeft de Zoon lief, de Zoon heeft de Vader lief, de heilige Geest heeft hen beiden lief en ik ben gebracht in een zelfde gemeenschap met hen. Verschillende keren worden in het evangelie naar Johannes dezelfde bewoordingen gebruikt. De Vader houdt op dezelfde manier van jou als Hij van mij houdt. En ik hou van jou op dezelfde manier als ik van God hou.

Waar je dus toe uitgenodigd bent is deel te hebben aan het huisgezin van God op gelijke wijze als de Zoon deel heeft aan de Vader. Je bent niet zomaar een miserabele zondaar die gered is door genade. Je hebt deel gekregen aan dezelfde relatie met de Vader die ook Jezus heeft. Je moet deze waarheid diep wortel laten schieten, omdat het je leven zal veranderen. In 1965, juist na mijn doop in de Geest, bezocht de Geest van God mij op bijzonder treffende wijze om mij de liefde van de Vader voor mij te tonen. Deze stijve oude Britse Baptist rende door zijn studeerkamer, opgewonden, met hysterische vreugde, uitroepend: “Hij houdt van mij! Hij houdt van mij! Hij houdt van mij!” Dat was in 1965. Sindsdien ben ik die ervaring nooit meer te boven gekomen en ben ik die nooit meer vergeten. Het wordt steeds meer werkelijkheid en gaat steeds dieper. God houdt van Alan Vincent, niet alleen van verloren zondaars! God is niet geïnteresseerd in het alleen maar redden van zielen, maar ook in het herstellen van gebroken relaties. Hij wil de relatie zo herstellen, dat je er een hebt zoals Jezus die heeft met de Vader. Je moet jezelf de eerlijke vraag stellen: “Ken ik de Vader zoals Jezus Hem kent?” Weet je dat de Vader evenveel van jou houdt als Hij hield van Jezus? Als je deze relatie binnenstapt, zul je zekerheid niet meer vinden in een ambt of werk wat je voor Hem mag vervullen, maar in Hem. Zelfs als ik niet meer kan prediken of in het publiek kan optreden, maak ik mij er geen zorgen over, omdat mijn zekerheid en vervulling ligt in de relatie met Hem. Gebrek aan kennis m.b.t. deze relatie zorgt vanwege onzekerheid voor competitiedrang in het lichaam van Christus.

Dus ik hou van mijn Vader en de Vader houdt van mij. In feite houdt Hij zoveel van mij dat Hij alle mogelijke moeite moet doen om zijn handen van mij af te houden. Ik hou ontzettend veel van mijn vrouw Eileen. Het is moeilijk voor ons om gescheiden van elkaar te zijn. Maar het is soms nodig vanwege het evangelie. Maar als we weer samenkomen, dan wordt de tijd die verloren ging ruimschoots ingehaald. Ik hou van haar. Eén van de dingen die ik graag doe, doe ik als zij aan het koken is. Ik besluip haar van achteren en sla mijn armen om haar heen. Ze smelt. Terwijl ze smelt zegt ze: “Pas op dat je het eten niet verknoeit.” “Het kan mij niets

schelen', luidt mijn antwoord. We hebben vele verknoeide maaltijden gehad in ons huis! Ik hou van mijn vrouw.

Toen ik in Bombay fysische scheikunde doceerde, schreef ik iets op het schoolbord. Ik had 70 bijzonder gerespecteerde studenten in de klas die aantekeningen maakten. Ik had juist de Vader leren kennen door een heldere openbaring van de heilige Geest. Vader kon zijn handen niet van mij afhouden. Het was niet in een grote kerksamenkomst. Ik schreef alleen maar scheikundige formules op het bord. Hij kwam en sloeg zijn armen om mij heen. Ik begon te smelten door de overweldigende liefde van God. Ik zei: "Niet nu Heer, anders gaat mijn les eraan." Dat is de soort relatie die we hebben. En toch is er tegelijkertijd vrees, ontzag. Zie je dat deze liefde niet leidt tot 'oude jongens krentenbrood', maar tot een liefde die gepaard gaat met eerbied. Het is soms moeilijk om de balans weer te geven waar ik over praat.

Ik heb diep ontzag voor God. Hij is de almachtige Schepper van hemel en aarde, Schepper van al het zichtbare en onzichtbare. Soms is het de liefde die mij motiveert, soms de vrees. Paulus schrijft hierover in enkele verzen. In 2 Korinthiërs 5:11 zegt hij: "*Daar wij dan weten, hoezeer de Here te vrezen is, trachten wij mensen te overtuigen...*" In vers 14 vervolgt hij: "*Want de liefde Gods dringt ons.*" (prest, drijft ons aan, of duwt ons op krachtige wijze in een bepaalde richting) Zo zie je hier de dubbele motivatie: de vreze des Heren en de liefde van God. Dat maakte dat Paulus altijd de wil van God deed.

We lezen in Johannes 13-17 dat Jezus aan het eind van zijn bediening in de bovenzaal de laatste avond met zijn discipelen doorbracht. De dag erna zou Hij sterven aan het kruis. Het is de laatste kans om intiem met zijn geliefde discipelen te praten. Het is vanzelfsprekend om de laatste avond met je familie te willen zijn, als je weet dat je de volgende dag geëxecuteerd zal worden. Je gaat het dan niet hebben over zaken die nergens op slaan. Je zal het niet in je hoofd halen om te zeggen: "Vergeet de planten geen water te geven.", of "Je moet nog wat eten inslaan voor de hond." Dat zeg je niet. Je zal je concentreren op het belangrijkste. Dus is het interessant om te luisteren naar wat Jezus te zeggen heeft in de bovenzaal. Dat betreft de belangrijkste dingen. Zijn belangrijkste thema handelt over de komst van de heilige Geest. Als Hij komt zal Hij prachtige dingen op aarde bewerkstelligen. Het is zo'n belangrijk iets dat Hij het heeft over "die dag" en "als de dag komt". De discipelen zullen een fantastische openbaring aangaande de Schriften krijgen. Ze zullen bekrachtigd worden. Allerlei heerlijke dingen zullen tot stand komen. Een van de meest belangrijke dingen die Jezus zegt, is dit: "Als de Geest komt, zal Hij de Vader tonen. In Johannes 17:26 zegt Jezus: "Ik heb hun uw naam bekend gemaakt, en Ik zal hem bekend maken, opdat de liefde, waarmee Gij Mij liefgehad hebt, in hen zij en Ik in hen."

Het probleem met de meeste hedendaagse mensen is dit: je hoort nauwelijks over een bevredigende ervaring met een menselijke vader. Dat is de tragedie van deze generatie. We hebben geen idee wat vaderschap inhoudt, zelfs niet in de beste families. Het vaderschap van God leren kennen is niet te doen zonder dat de Geest komt. Jezus zei, dat Hij zou proberen het onder woorden te brengen, maar dat dit niet de openbaring zou teweegbrengen. Ik vraag je om te bidden om een openbaring van de Vader door de heilige Geest en dat die hetzelfde effect zal hebben als destijds bij mij. Vrouwen hebben net als mannen een gezonde en heerlijke openbaring nodig m.b.t. echt vaderschap. ***Het betreft hier het absolute fundament van het Koninkrijk. Het Koninkrijk draait om Vaderschap.*** God ontwierp de kerk rond het vaderschap. In feite kent de Griekse taal geen woord voor familie. Het Griekse woord voor familie is vaderschap. Een huisgezin kent de sfeer van vaderschap. Zonder vaderschap is er geen sprake van een gezin. Daarom is het vaderschap zo fundamenteel. Omdat wij een generatie hebben die van het vaderschap ontroofd is, betreft het de grootste nood van elk mens

naast die van de verlossing. De maatschappij is ontworpen om te draaien rond vaderschap. We hebben geen professionele politici nodig, maar vaders. Daarom gaan de laatste woorden van het OT over het zenden van de geest van Elia om het vaderschap te herstellen. Een Koninkrijk zonder Vaderschap bestaat niet, omdat alles erom draait.

Binnengaan als zonen

We kunnen het Koninkrijk niet binnengaan tenzij we binnenkomen als een zoon die gewillig en met liefde de Vader gehoorzaamt. Ons wordt verteld in Romeinen 8 en Galaten 4 dat we, zodra de Geest komt, in ons hart zullen uitroepen: “Abba, Vader”. ‘Abba’ is een Hebreeuws woord van intimiteit zoals ons woordje ‘papa’. Het woord ‘patia’ is echter een woord dat respect voor autoriteit en leiderschap in het gezin uitdrukt. Zo worden de twee ideeën van vrees en intimiteit in deze twee woorden gevat. *De Geest van God is gekomen om aan ons de Vader te openbaren. Dat is één van de belangrijkste doelen.* In Galaten is een van de namen voor de heilige Geest de ‘Geest van adoptie als zonen’. Hij roept: “Jullie zijn mijn eigen zonen.” Voor hen die hier niet vertrouwd mee zijn: het woord in het Grieks voor zoon kent geen mannelijk geslacht. Dat is wel het geval in het Engels en in andere talen, maar niet in het Grieks. Het is noch mannelijk, noch vrouwelijk. Het benadrukt de relatie, niet het geslacht. Zo heb je mannelijke en vrouwelijke zonen, maar geen dochters. Het woord zoon bevat het idee van erfenis. Dus we zijn mannelijke en vrouwelijke erfgenamen van alles wat aan de Vader toebehoort. Totdat die openbaring komt, zijn we niet in staat om voluit in het Koninkrijk te leven en zijn we zeker niet in staat het Koninkrijk uit te breiden. Jezus hield zich in het bijzonder bezig met deze openbaring.

De apostel Paulus schrijft in zijn brief aan de Efeziërs, nadat hij de glorie en kracht van het Koninkrijk uiteengezet heeft: *“Om die reden buig ik mijn knieën voor de Vader, naar wie alle geslacht (letterlijk: vaderschap) in de hemelen en op aarde genoemd wordt.”* (3:14v.) Dus wil hij dat we een openbaring van het gezinsleven hebben door het Vaderschap en net als Jezus gaan leven, als een Zoon die geliefd wordt door de Vader. De zoon die de vader liefheeft, eerbied heeft voor zijn vader en als gevolg daarvan alles op alles zet om te doen wat de vader ook zegt. Jezus zei dat zijn spijze was, het doen van de wil van de Vader. Hij zei: *“Ik doe niets op eigen initiatief. Wat Ik de Vader zie doen, doe ook Ik. Ik ga en werk voor Hem.”* In Johannes 5:30 wordt aangegeven dat Jezus vele stemmen hoort, maar dat Hij zich nooit vergist betreffende de stem van de Vader. Hij zegt: *“Ik kan van mijzelf niets doen; gelijk Ik hoor, oordeel Ik, en mijn oordeel is rechtvaardig, want Ik zoek niet mijn wil, doch de wil van Hem, die Mij gezonden heeft.”* Hij miste nooit de stem van de Vader. Wat een uitspraak! “Ik heb altijd de stem van God gehoord, zonder die te verwarren met iets anders. Ik heb de Vader altijd perfect gehoord en heb altijd zijn wil gedaan. Dat is de reden dat Ik geen ambitie van mijzelf heb. Mijn enige ambitie is het doen van de wil van de Vader.” Dat is nu het Koninkrijk en dat is de reden waarom God ons tot leven geroepen heeft.

Dus zonder de openbaring van het Vaderschap kan er geen begrip gevormd worden t.a.v. het Koninkrijk. Zodra we die relatie hebben begrepen, is het niet meer moeilijk om te leven onder de absolute heerschappij van deze liefhebbende Vader, maar juist een uiting van complete vreugde. Als je nooit deze openbaring hebt gehad, bid er dan voor. God wil naar je toekomen, zoals Hij naar mij toekwam en naar honderden anderen. Ik heb zoveel mensen gezien in bedieningen, zowel mannen als vrouwen, die veranderd werden door deze openbaring.

Bidden en leven als een zoon in het Koninkrijk

Als we het Koninkrijk willen uitbreiden dan is het enorm belangrijk dat we het belang van het zoonschap in het licht van de relatie met de Vader begrijpen. Jezus leerde ons om Koninkrijksgebeden te bidden. Het is allemaal te vinden in Matthéüs 6: *“Onze Vader die in de hemelen zijt, uw naam worde geheiligd; uw Koninkrijk kome, gelijk in de hemel also ook op de aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood; en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren; en leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Want indien gij de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader ook u vergeven; maar indien gij de mensen niet vergeeft, zal ook uw Vader uw overtredingen niet vergeven.”* (vs.9-15)

Wie Jezus' relatie tot de Vader begrijpt, zal zijn eigen wijze van bidden drastisch veranderen, omdat hij door Jezus' werk aan het kruis deel heeft gekregen aan het heerlijke zoonschap met de Vader. Galaten zegt dat de Geest in ons uitroept *“Abba, Vader!”* (Galaten 4:6) In feite is het bijna onmogelijk om effectief te bidden zonder deze openbaring. Vaders zijn hun zonen antwoorden verschuldigd. Mijn leven werd veranderd door de ervaring van mijn vriend. Ik geloof dat het 1967 was. Ik was vanuit India voor een bepaalde tijd terug naar Engeland gekeerd. Mijn vriend was verantwoordelijk voor het leiden van een grote liefdadigheidscampagne met het doel mensen te helpen die leefden in de Derde Wereld. Hem werd de gelegenheid geboden om de nood bekend te maken aan de Hertog van Edinburg, de man van Koningin Elizabeth II van Engeland. Hij was niet de koning van Engeland, maar wel zo goed als koning. Hem werd een interview van 15 minuten toegekend met de Hertog met het verzoek voor wat werd genoemd 'koninklijk bevoorrechting'. Pas dan zou hij in aanmerking komen voor allerlei fondsen. Het was een heel belangrijke bijeenkomst, omdat het geldbedrag pas beschikbaar zou komen als er een gunstig antwoord kwam van de Hertog.

Mijn vriend trok zijn beste pak aan en reisde neer naar Londen. Hij ging naar Buckingham Palace en ging met permissie door de verschillende niveaus van beveiliging heen. Op de afgesproken tijd wachtte hij in de ontvangstkamer. Het was precies 16.00 uur. De deur ging open. Hij werd onder begeleiding naar de plek gebracht waar de Hertog hem zou ontvangen. Hij tot in de puntjes voorbereid wat hij zou gaan zeggen. Elk woord had hij geoefend voor de 15 minuten die hij ter beschikking had. Hij zei tegen mij: *“Ik zat daar in mijn stoel, klaar om mijn speech richting de Hertog af te steken, toen een andere deur open ging en een kleine jongen, prins Edward van 8 of 9 jaar, rennend de kamer binnenkwam zonder zich van tevoren aan te melden. Hij zei: “Papa, mijn speelgoed is kapot! Kunt u het voor mij maken?” De Hertog zei: “Mijn verontschuldigen, ik moet even aandacht geven aan het verzoek van mijn zoon.” Het nam negen minuten in beslag om het speelgoed te repareren. Toen zei hij tegen zijn zoon: “Nu er vandoor, want ik heb een afspraak met deze man.” Vervolgens wendde hij zich tot mijn vriend en zei: “Ik heb nog een andere afspraak om 16.15 uur, dus moet u alles wat u te zeggen heeft in zes minuten vertellen. Dankbaar nam hij de gunstverlening van de Hertog in ontvangst. Tenslotte zei hij dit: “In een paar minuten leerde ik dat er een wereld van verschil zit tussen iemand die een verzoek indient en een zoon.” Heeft u het door? Er zit een wereld van verschil tussen iemand die een verzoek indient en een zoon.*

De prins had geen afspraak, maar een relatie. Vaders moeten hun zonen antwoorden. Als je bidt als iemand die een verzoek indient, dan is het mogelijk om een antwoord te krijgen. Maar als je bidt als een zoon dat zul je antwoord krijgen. Dat is waarom Jezus t.a.v. het leren bidden zei: *“Onze Vader...”* Toen ik in Bombay woonde, kwamen bedelaars voor hulp aan onze deur vanwege hoge nood. Sommigen hadden al dagen niets gegeten en hun kleren waren versleten. Uit bewegelijkheid gaf ik hen eten en nieuwe kleren om mee te nemen. Maar ik was niet

verplicht om dat te doen. Er kwam een vraag en ik mocht beslissen om er iets mee te doen of niet. Mijn als het mijn zoon betreft, dan ben ik verplicht om te voorzien. Hij heeft rechten. Begrijp dit alsjeblieft. Zonen hebben een relatie, waardoor vaders een antwoord verschuldigd zijn. Zonen hebben rechten.

Toen Jezus voor het graf van Lazarus stond, riep Hij met luide stem: “*Vader, Ik dank U, dat Gij Mij verhoord hebt. Zelf wist Ik, dat Gij Mij altijd verhoort.*” (Johannes 11:41,42) Ons wordt duidelijk gemaakt dat Hij dit niet zo zei omdat God doof was, maar om mensen duidelijk te maken dat zijn gebeden altijd beantwoord werden. Als een zoon bidt tot zijn Vader, dan moet de Vader antwoord geven. Is dat niet het geval, dan is Hij geen Vader. Ik leerde dat in Bombay. Sinds 1965 heb ik God niet meer gevraagd om te voorzien in mijn noden. Ik hoefde ook niet te bidden om in mijn noden te voorzien. Ik dank de Vader, omdat ik weet dat Hij dat zal doen. Zo kan ik mij concentreren op gebed voor andere mensen en andere zaken dan voor mijzelf. Ik hoef niet voor mijzelf te bidden. Mijn Vader houdt van mij en alles van de Vader is het mijne. Amen!

Als je dat werkelijk gelooft, dan bid je niet meer als iemand die verzoeken indient, maar als een zoon. Zonen hebben recht op antwoord. Alles wat de Vader heeft is beschikbaar voor de zoon. ***Dat is Koninkrijksleven.***

Het vierde dat wij moeten inzien - en luister goed - is dat je niet de voorrechten van het zoonschap hebt zonder verantwoordelijkheden. Als een bedelaar aan mijn deur komt, kan ik hem eten geven of niet. Maar de bedelaar hoeft niet mijn geboden te gehoorzamen, omdat hij niet mijn zoon is. Mijn zoon heeft de voorrechten die behoren bij het zoonschap, maar hij moet ook doen wat ik zeg. Er zijn geen voorrechten zonder verantwoordelijkheden. Dus leerde Jezus zijn discipelen om te bidden: “Onze Vader...” De discipelen vroegen Hem om hen te leren bidden zoals Johannes zijn discipelen had geleerd, maar Jezus zei: “Nee, nee! Ik ga jullie iets nieuws leren, iets wat je hiervoor nog niet eerder hebt gedaan.” Jezus was de eerste persoon die bad als een zoon. Met opzet leerde Hij hun de les via een demonstratie. Hij zei: “Kijk jongens, er is een rottend lichaam in het graf. Ik vraag mijn Vader en Hij zal Lazarus opwekken uit de dood.” Jezus zweette niet eens toen Hij bad. Hij bad ook niet. Hij bad niet: “La-La-La-Lazarus k-k-kom eruit.” Het was: “Lazarus, kom naar buiten!” De Vader hoort altijd.

Het volgende wat ons geleerd wordt, is het verheerlijken van de naam van God: “*uw naam worde geheiligd.*” (vs.9) Na de openbaring van wie deze grote, wondervolle en glorieuze God is, is het volgende dat we moeten leren t.a.v. het bidden: “*Uw Koninkrijk kome...*” (vs.10) Dat is het Koninkrijk van de Vader. Het Koninkrijk wordt gedefinieerd als de plek waar Gods wil wordt gedaan: gelijk in de hemel alsook op de aarde. Dat is de definitie die Jezus gaf aan het Koninkrijk. Het eerste wat we hieruit leren, is dat het Koninkrijk geen plaats is. Het is geen locatie in de hemel of ergens anders. Het hart van het Koninkrijk is de relatie tussen God en mensen. Wat het Koninkrijk tot Koninkrijk maakt, is dat Gods wil volmaakt wordt gedaan. Vele mensen willen naar de hemel, maar ze lijken niet te begrijpen dat de hemel een plek is waar volmaakte gehoorzaamheid is. Heb je dat door? De hemel is de plek waar Gods wil volmaakt wordt gedaan. Als Gods wil volkomen wordt gedaan, dan verschijnt de hemel automatisch. Als Gods wil niet wordt gedaan, dan verdwijnt de hemel automatisch. Het is een relatie van gehoorzaamheid die een omgeving creëert die hemel heet. Vanuit dat standpunt bezien moet je inzien dat het onmogelijk is voor ongehoorzame mensen om de hemel binnen te komen. Het is in tegenspraak met elkaar. Ongehoorzaamheid produceert de hel. Gehoorzaamheid produceert de hemel. Waar het om gaat in het Koninkrijk is een groep personen of een persoon die Gods wil volkomen uitvoert. Als Gods wil niet volkomen wordt uitgevoerd, is er geen sprake van Gods Koninkrijk.

Als je dat inziet, dan zul je de ‘hemelse’ zaken beter begrijpen. Het is niet de hardheid van Gods kant om de toegang tot de hemel te weigeren aan hen die zijn wil niet doen. Het is gewoonweg een onmogelijkheid. Waar het om gaat is de zonde, de ongehoorzaamheid. Nog subtieler is de onafhankelijke houding om zelf te bepalen wat je wil, zodat Gods wil niet wordt gedaan. Het betekent dat je zegt: “Ik weet beter dan God wat goed voor mij is.” Dat is dom en slechte logica in elk opzicht. Als je de eigen wil voorrang geeft boven die van God dan ben je gek en ook nog eens zelfvernietigend. Je vernietigt jezelf. Het is dom en destructief om weg te lopen voor de volkomen gehoorzaamheid aan God. De hemel is de omgeving die gebouwd rond het doen van Gods wil. Waar het werkelijk om gaat, is het doen van Gods wil: gelijk in de hemel also ook op de aarde. Als je dit werkelijk begint in te zien dan ga je je realiseren hoe verschrikkelijk het is om Gods wil niet te doen. Het is de ultieme domheid en het meest beschadigende wat je maar kunt doen. Het verkiezen van je eigen wil boven die van God vernietigt jezelf en geeft de mogelijkheid aan demonische tussenkomst, iets waar we later naar zullen kijken.